

ELŐFIZETÉS

NYELVEN:
Egy évre 21 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 3 és 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hatásos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

nyitólár sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 857.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Szerda, szeptember 5.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: Béka-egérharcz.**
- Orvosok és pacziensek.**
- A kínai háború.**
- Bolgar összeesküvés a román király ellen.**
- Magyar állampolgárokat nem ismerek!**
- Egyetemi ifjak Wlassicshoz.**
- Küzdelen rendőr és őrült között.**
- Pőr a Ganz-gyár ellen.**
- Krivány szabadlábra helyezettetését kéri.**
- Az új segéd.**
- Tárcza: Damokles kardja.** Irta: Andronicus.
- Csarnok: Az ifju.** Irta: F. D.

Béka-egérharcz.

Arad, szeptember 4.

A forradalomban utazó, két irredentista provincia, Oláh- és Bolgárország alaposan összekülömbözött és úgy látszik, hogy a kedves szomszédok csakugyan vasvillára kapnak egymás ellen. Nem lehetetlenség, hogy kitör az ujkori béka-egér-harcz és szinte kívánatos, hogy egy modern Homeros is kerüljön, aki megénekli. Mert a humor már most, a diplomáciai előkészítésnél sem hiányzik. Románia ugyanis annak az államnak az intervencióját vette igénybe, annak a védő palástjába kapaszkodik, melynek népei közt állandó, türehtetlen izgatásokat szervez és üz: Magyarországnak a historiai jogok klasszikus hazájának külügyi kormányát hívja segítségül a forradalom jegyében született és a forradalom méregfájáról táplálkozó államocska akkor, midőn a sa-

ját fegyverrel kezdik a kozsok-ját bon-
togatni.

De hogy elejéről kezdjük, hirül adjuk azt a határozatot, melyet a román kormány tegnap tartott minisztertanácsban hozott, s mely szószerint a következőképen hangzik:

„A román kormány a hatalmakhoz legutóbb intézett jegyzékéhez képest elhatározza, hogy a mennyiben a hatalmak ezen jegyzék alapján a berlini konvenczió értelmében Romániának a bolgárok részéről szenvedett sérelmekért elégtételt nem szerezhetnének s a maczedon-bolgár komité további működését egyszersmindenkorra lehetetlenné nem tennék, ez esetben Románia maga fog elégtételt szerezni magának és pedig fegyveres uton. E határozatot a román kormány a bolgár konfliktusban tanusítandó jövődöbeli magatartásának előzetes indokolására, a román nemzeti méltóság megóvására es a korona legmagasabb parancsa folytán hozza.“

E határozatban először is az ötlük szembe, hogy Románia a berlini konvenczió értelmében kéri a hatalmak támogatását, ugyanazon nemzetközi akta értelmében, melynek rendelkezéseit magára nézve semmibe sem vette s a jogegyenlőség elvét, amelyet ama konvenczió egyetlen ellenszolgomány képen követelt tőle, s melyet már az isteni törvények révén is követnie kell vala, ma is lábbal tiporja.

De az a világra szóló igazságtalanság, az az állítólag rajta esett sérelem is, melyre a román kormány olyan nagy hangerővel hivatkozik, közelebbről nézve kissé nagyon is furesza színben tűnik fel. Ugyan mi fölött vesztekes össze a derék emberek? Hát egy olyan dolog fölött, a mi nem az övék, a mi jog szerint a jövőben sem illeti őket, a mi úgy kellene szép szerivel majd ellopni vagy elrabolni egy harmadiktól, a töröktől, a ki a veszekedők egyikének még most is felettes ura. Ezt a zsákmányt, Maczedóniát azonban nem lehet nyiltan kerülgetni, mert ez még is erősen belcütöknének a nemzetközi erkölcsökbe (?); de lehet a betörést titkon szervezni, a benlakók kedélyét — úgy mint az oláhországi liga teszi Magyarországon is — a tervezett akcióra előkészíteni, s állandó forrongások szítása és azoknak a felgyújtó utján való fölfuvása által lassankint a rendre hozni és nemzetközi kérdéssé tenni.

Idáig minden rendben volna, — már t. i. a Balkán államocskák morálja szerint — csak az a bökkenő, hogy kié legyen hát a Maczedónia? Mert hát az oláhok nem a bolgár és a görög is számot tart rá, sőt talán még holmi osztrák akciók sincsenek kizárva az illyr államok megvalósítása céljából.

Hogy végsőképen lesz? az természetesen a jövő utka, ide csupán annyi tartozik, hogy az oláh, meg a bolgár nagyon is hozzáálltak a munkához és mind-

TÁRCZA.

Damokles kardja.

Irta: Andronicus.

Cseres Bálint hites ügyvéd. Torzonborz magyar fiskális-lángész. Szereti adni a tudatlaant, pedig nincs nála járatosabb, ravaszabb elme a világon. Lusta, hanyag, rendetlen. Kisebb, érdekteletlenebb ügyekben minduntalan elmakacsolják, mert nem tartja számon a kitűzött határidőket. Nagy, főben járó ügyekben csodálatra méltó. Expenznótái rettenetesek.

Az irodája most fényesen megy. Mi több — rendben. Szerencsése van az irodavezetőjével.

Dr. Küllő Aladár az irodavezető. Szép, magas, barna gavallér. Egészen modern világi. Csupa routine, alkalmazkodás és szorgalom. Igen kényes a becsületre. Lovagias ügyekben szerepel. Jár klubokba, löversenyekre. Egyáltalán kedveli a szereplést s az uri életet.

Szóval: princípális és patvarista kiegészítik egymást.

— gyűlölik.

A világ a gavallér patvaristának ad igazat. Nélküle Cseres irodája széttűllenék. Cseres Bálint hites ügyvéd azonban megvetéssel beszél a mai doktor-jogászokról. Ezek tipikus képviselőjét az irodavezetőjében látja. Üres ficzko az — no, de szüksége van rá. S ez a csacsi azt hiszi, hogy tuljár az ő eszén.

— Amicze! — kiáltott ki a hites ügyvéd az irodavezetőre.

A szép gavallér a füle botját sem mozdítja.

— Amicze, ide be! — kiáltott rá még egyszer az ügyvéd s parancsoló, erőszakos képmozdulattal inti a belső szoba felé.

— Nekem szól? — kérdé büszke csodálkozással az ifju — Már mondtam a princípális urnak, hogy én nem vagyok amicze. En még öntől is megvárom a doktor ur czimzést.

— Amicze, ne számárokodjék s ne komédiázzon most. Mindent tudok. Jön ide be rögtön!?

Az irodavezető szép barna arczán sápadtság fut végig. Egy pillanatra még felébred benne a dacz... De az ügyvéd veséig ható kiméletlen tekintet szögez rá s int neki ujfent erőszakosan, mint egy kutyának.

A gavallér fiu nagy lélekzetet vesz s könynyebbségére van, hogy az irodából már mindenki eltávozott. Mégis gondosan bezárja a folyosóra nyíló ajtót s halálsárgán, de elhatározottan lép a princípális szobájába. Az ajtót itt is bezárja.

— Amicze, üljön le az asztalhoz s írja, a mint diktálom.

Az irodavezető leül s bemártja a tollat. Az ügyvéd zsebre tett kézzel lassan fel-alá jár és diktál:

— „Tekintetes Cseres Bálint hites ügyvéd urnak Budapesten“.

A toll perczig a papiron. Az ügyvéd megáll s lenéz a készülő írásra. Végtelen megvetéssel, mely már majdnem szánalom, szól rá a gavallérra:

— Hagyjuk most abba, amicze. Maga ugy reszket, mint a nyárfalevél. Ezek a kusza szarkalábak nem is a maga írása. Pihenjen, szedje össze magát.

— Hát mit is akar velem voltaképpen a princípális ur?

— Ne affektáljon, amicze; maga azt igen jól tudja. Maga a mai napig tolem összesen éppen hétezernegy-százötvenhét forintot és negyvenegy krajczárt sikkasztott. Másfél évvel előlt kezdte meg egy százforintos tétellel. Löverseny volt akkor is. Azt hittem, majd csak nyer s visszateszi. Nem tette vissza. Megint sikkasztott. Engem persze olyan kába vén parasztnak nézett, a ki semmit sem tud s a kivel mindent tehet tetszése szerint. Sokszor jót nevettem magomban ezen a higvelejúségen. De azért folyvást bőven adtam időt, hogy minden hiányt helyre pótolhasson. Hiába. Most már végre is megsokaltam a mulatságot... Nos, kipihent? Nem reszket már? Akkor csak írjunk.

— Mi lesz, a mit írnom kell?

— Csak egy rövid levél hozzám, a melyben amicze elismeri, hogy engem hétezernegy-százötvenhét forint és negyvenegy krajczár erejéig meglopott s hogy ez összeget nekem le fogja szolgáltatni.

— En nem írom meg azt a levelet.

két országban becsülettel működött az u. n. *maczedon bizottság*, persze egymás ellen, mert Románia *oláhnak*, Bulgária pedig *bolgárnak* akarja azt a maczedon népet. Így jutott egymással szembe a két tiszteletreméltó *kultur-intézmény* és így történt, hogy a bolgár liga emberei — mint ügyesebb tör forgatók — fölibe kerültek az oláhoknak.

Most nemzetközi eljárás tárgyává akarják tenni az oláhok az ügyüket. Az oláh király *Ischl*-ben is járt és azt mondják a lapok, hogy *Magyarország* külügyminisztere, *Goluhovszky*, állítólag pártfogásába vette *Oláhországot*. Ez pedig képtelenség volna. Mert eltekintve attól, hogy nem támogatással, hanem egészen másnemű dologgal tartozunk Oláhországnak, eltekintve ettől, a közös külügyminiszter állásfoglalása Románia mellett még komplikációkra is vezethetne a bolgár barát Oroszországgal szemben, a minek aztán egyebütt kellene megadnunk az árát. Az meg épen világhistóriai neveltség tárgyává tenné a magyar nemzetet, ha csak *egy* olyan fiának is a csontjai fehérlenének a Duna mellékén, a ki Oláhország érdekében vértelt el.

Nem, ilyen ügyetlen és megalázó szerepre a közös külügyér, a ki Magyarországot és a magyarokat is képviseli, nem vállalkozhatik; mert a magyar nemzet részéről még mindig páratlan önmérséklet és *nagylelkűség* tanujele, ha semleges marad és végig nem ver jogos felháborodásának sujtó ítéletével a bajba került hűlen szomszédnak a hátán.

Ne avatkozzék senki a magyar nép nevében vagy rovására a veszekedő két náció dolgába; had egyik meg most már egyszer *ők maguk* azt a kotyvalékot, a melyet a forradalom üstje mellett mások megrottására főztek.

POLITIKAI HIREK.

A reichsrath feloszlata. Bécsből telegrafálják: A reichsrath feloszlata a küszöbön áll. Az osztrák pártok legnagyobb része megakadályozni szeretné ezt, ami azonban aligha fog sikerülni, mert a császári pártus valószínűleg már *holnap megjelenik*.

— Nem bánom, akkor még ez órában megteszem amicze ellen a bünyenyítő fejlelontést.

— Én pedig akkor agyonlövöm önt is, magamat is.

— Gyáva maga ahhoz, amicze!

— Még sose látott senki gyávanak.

— Nem ám, a diszt adó duellumokban. De mikor arról van szó, hogy a maga egész gavalléros világa megtudja az amiczeről a való igazat — azt tudniillik, hogy az amicze egy közönséges tolvaj, akkor az amicze épp olyan gyáva, mint minden ilyen fajta dzsentimén.

A gunyos és biztos ítélet tökéletesen letörte és meggyőzte a gavallér ifjút. Rettenetes igazsága van e rideg, otromba embernek. Csak ugyan ő, a gavallér még ma este is részt fog venni, mint becsületbíró, egy lovagias ügy tárgyalásán. Holnap este egy előkelő jourra hivatalos. Tegeződésben van több kegyelmes és méltóságos urral. Félig-meddig vőlegénye egy nyugalmazott tábornok leányának. Egy ilyen társadalmi összeköttetéses embernek se elevenen, de még holtan sem igen lehet elviselni, hogy kitudódják róla: tolvaj volt!

Mind csak erre gondolva, legyőzte reszketését s írta rendes, erős vonásaival, a mit az ügyvéd diktált. A második-harmadik sornál már szinte orozatlanul nyugodt volt. Mire elkészült, szemtelen. Meg akarta mutatni az ügyvédnek, hogy ő nem gyáva.

Orvosok és pacziensek.

Budapest, szeptember 4.

Csak vasárnap zajlott le az orvosok kongresszusa és már is panaszok hangzanak fel a kongresszus ellen orvosi körökben épugy, mint a nagy közönség körében.

Az orvosok panasza az, hogy a kongresszus nem volt eléggé előkészítve, s így az orvosok érdekei kielégítőleg nem tárgyalattak le és másrészt orvosi szakkérdéseket egyáltalán nem vitattak meg.

Az utóbbi kérdéshez nem szólnak azért, mert nem tudjuk kárhóztatni azt, ha tudományos dolgokat egy kongresszus rövid tartama alatt nem bonczolgatnak. Ez inkább szaklapokban és szövetségi gyűléseken történhetik meg alaposan, a kongresszusok elé inkább megoldott problémák valók és ha ilyeneket nem hozhattak elő orvosaink az mindesetre sajnálatos, de sokkal mélyebben fekvő és messzebbre kiható szempontokból ítélendő meg, semhogy e szűk keretben fejtegethőnk.

Foglalkozunk tehát a másik kérdéssel: az orvosok érdekeiről. Igenis jól látjuk az orvosok bajait. Számosak azok és szorosan összefüggnek az ország közegészségügyi állapotával. Epen azért helyes és szükséges, hogy az orvosok a maguk társadalmi és anyagi helyzetével foglalkozzanak, mert az övékéhez hasonló készütség és munka hasonló nyomoruságos díjazásban nem részesül a köztevékenység egyik ágában sem. Az ő munkájuk nem ismer se éjet, se napot, se hideget, se meleget, se vasárnapot, se ünnepnapot, a jövedelmük pedig sok helyt olyan, hogy az orvosok nagy része még pedig nemcsak a falvakban, hanem a városokban, is ma-holnap megirigyl mé a néptanítók sorsát is.

Jogos tehát, hogy jobb sorsra törekedjenek; de azt úgy érhetik el legbiztosabban, ha ezzel a törekvéssel szorosan összekötik a közegészségügy alapos javítását.

Az orvosok nyomorusága ott kezdődik, hogy a szegényebb vidékekre az orvos nem akar menni, mert ott nem élhet meg; a gazdagabb vidékeken és a városokban pedig annyi az orvos, hogy egyik a másiktól nem tud megélni.

Igy támad aztán egyfelől orvoshiány, másfelől meg orvos szegénység.

Az ügyvéd zsebre tette az irást, aztán kissé gonosz humorral fordult a hányaveti ifjuhoz.

— Hallja, amicze, maga mégis tulságosan vizeszü legény. Igazi kis modern doktor juris. Hisz én most a sajátkezű irásával mehetek el a királyi ügyszhez.

— Azt ön nem teheti. Az tisztára perfidia volna.

— Balek! S ha nekem tetszik perfidnek lenni? Hogy adhat ki maga ilyet irásban? Maga az a híres? Maga az én irodám gyöngye, esze, a ki nélkül én semmi sem volnék?

— De ugyan princípális ur, hát mit tenne maga hasonló átkozott helyzetben?

— Tagadnék. Kidisputálnám ártatlanságomat.

— De mikor . . .

— Hja, amicze, ha az ember valóban ártatlan, akkor nem nagy dolog azt bebizonyítani. Hanem mikor nem az, akkor valami.

— Hagyjuk ezt most már. Inkább arról beszéljünk: mi a szándéka velem a princípális urnak?

— Ne féljen. Nekem szükségem van az amiczére. En csak szépen levonogatom az el-sikkasztott összeget, nyolczas kamatjával a fizetéséből. Azonkívül csak vigyázok az amiczére, hogy tisztességesen éljen. Még jó is lesz magának, hogy a Damokles-kárt a feje felett lóg. Jobban megerölteti magát s többre viszi.

Ezért aztán határozottan és az eddiginél sokkal erélyesebben kell követelniök a közegészségügy államosítását.

Ha ez megtörténik, akkor a legszegényebb vidékeken is megélhetnek az orvosok s egyfelől nem él egyik a másik nyakán, másfelől biztosítottván számára a tisztességes megélhetés ott, a hol eddig csak alig volt orvos kapható, lesznek elegendő számmal a közegészségügy fejlesztésére.

S itt eljutottunk a közönség érdekeihez.

Ime az orvosok érdeke milyen szorosan összefügg a közönség érdekeivel is.

A községi és körorvosok fizetését mindenesetre tetemesen javítani kell. Ez, sajnos, szintén csak a közegészségügyi szolgálat államosításával érhető el.

Az államnak kell itt kezébe venni az ügyet. Még pedig sürgősen, mert a közegészségi állapotok fejlesztése elsorangu állami kötelesség, a hol áldozatoktól visszariadni nem szabad és nem lehet.

Mi meg vagyunk győződve arról, hogy a törvényhozás ily irányu javaslatot örömmel fogadna el, mert egy csapásra segítene vele az orvosokon és a nagyközönségen is.

Saturnus.

TÁVIRATOK.

A miniszterelnök a királynál.

Bécs, szept. 4. (Saj. tud. távirata.) A király ma délelőtt külön kihallgatáson fogadta *Szell* Kálmán miniszterelnököt.

A transzváli háboru.

London, szeptember 4. (Saját tud. táv.) A Reuter-ügynökség jelenti Maszeruból augusztus 27-iki kelettel: Pourie, Grobelaar, Lenner, Massebrock kommandói és egy 200 főnyi theroni hirszerzőcsapat bekerítette Ladybrandot. A helyőrség fölguyjította a készleteket, nehogy az ellenség kezébe kerüljenek, ha a város elesik. A helyőrség helyzete válságos. Kunter sietve nyomul előre a város fölmentésére. Ugyanez az ügynökség jelenti Fokvárosból: Transzvál északi és nyugati részében élénken folynak tovább a hadműveletek. *Plummer* ezredesnek Ravikornál még egy

Az ügyvéd mondott valamit. Az irodavezető, feje fölött érezvén a Damokles-kardot, hovatovább mind tökéletesebb, mind hiebb rabja lett az irodának. Költséges uri kedvteléseiről lemondott s szigorú takarékossgal élt meg fele jövedelméből, mert felével princípálisának törlesztgette ex delictu eredt tartozását.

Cseres irodája fényesebben ment, mint valaha, ámbár maga a hites ügyvéd édeskeveset vesződött vele. Csak gazdagodott egyre s szeregette a birtokokat, meg a bérházakat is.

— Könnyü neki, — mondták irigy kollégái. — Aranytojó tyukja van! Hanem az az irodavezető csakugyan bolond, hogy ugy feláldozza magát érte.

— Nem éppen bolond, — vélték mások — csak arra számít, hogy előbb-utóbb átadja neki princípális az irodát.

Évek multak évek után. Már az irodavezető is öszülni kezdett, szép alakja meghajolt, vonásaira kiült a fáradság s ő még mindig csak a Cseres-irodáért törte magát. Az elsikkasztott összeget rég visszafizette kamattól s a kényyszerű önmegtágadása könnyelmű jellemét lassankint puritán szigorúságává edzette. A leányt, a kit szeretett, elvette más. A kluboknak, versenyeknek, becsületbírósgoknak s egyéb uri kellemetességeknak régesrég színét se látta. Egy óragép pontosságával élt és dolgozott. Pápaszemet tett fel az irodában, összeszokott a csuzzal s jövedelmének az

esatája volt a burokkal, a melyben 100 puskát, 40,000 töltényt és egy kis hadikészletet ejtett zsákmányul. Augusztus 31-én a burok megkísérelték a johannesburgi vízművek elpusztítását, de tervük nem sikerült, a mennyiben Hart tábornok meglepte és elkergette őket. Ugyanazon a vidéken De Vettnek egy csapatát nagy veszteséggel megverték. A gyarmati hadtest Zeerustból Krügersdorp felé való előnyomulásában kemény ellentállásra talált. Az ellenségnek nagy vesztesége volt. — Ugyancsak a Reuter-ügynökség jelenti Belfastból 2-iki kelettel: Baden-Powell szombaton Pretóriából Fokvárosba utazott.

A kínai háború.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, szeptember 4.

Li-Hung-Csang ismét nagy kijelentéseket tett, melyek ezuttal egész Kína hangulatának kifejezői. A kantoni alkirály a belga főkonzul előtt kijelentette, hogy addig szó sem lehet végleges békéről, míg az európaiak fel nem hagynak egészben, vagy legalább is nagy részben a hittérítéssel. Ez nem ujság, hiszen tulajdonképen a hittérítés okozta az egész háboruszkodást, de azért érdekes bizonyosága annak, hogy Kína nem enged a hittérítők elleni gyűlöletéből.

Európában már mindenképen a kiegyezéssel foglalkoznak, Brüsszelben meg is állapították a Kinára kivetendő sarcot, mely fél milliárd franknál nagyobb összeg.

Mai távirataink a következők:

London, szeptember 4.

A Reuter-ügynökség jelenti Pekingből aug. 21-iki kelettel: *Csing* herceg abban fáradozik, hogy a szövetségesekkel megindítsa a tárgyalásokat. *Ju*, Sanszi kormányzója emlékiratot intézett a trónhoz, melyben azt mondja, hogy a tartományában levő idegeneket fölszólította, hogy helyezkedjenek ol'alma alá. 52 külföldi embert, akik felhívásának engedelmeskedtek, kivégeztetett. Ezért a dicséretes cselekedetért jutalmat kér a tróntól. A Reuter-ügynökség jelenti Pekingből augusztus 22-iki kelettel: Sir

Robert *Hart* újra átvette a vámigazgatás teendőit és újra megnyitotta a császári postát. Ugyanez az ügynökség jelenti Pekingből aug. 28-iki kelettel: A *cungli-jamennek* három tagja *Hart* közbenjárásával tárgyalásba akart bocsátkozni a szövetségesekkel, hogy megakadályozzák a császári palota elpusztítását. A palotát az orosz csapatok tartják megszállva, hogy megakadályozzák a fosztogatást.

Washington, szeptember 4.

Hivatalos jelentés szerint az Egyesült-Államok kormánya még nem kapta meg a válaszközlőt a Peking kiűritésére vonatkozó legutóbbi közleményre. A pekingi események következtében reméli, sőt biztosan várja a kormány, hogy Oroszország engedni fog az általános óhajnak és lemond arról a szándékáról, hogy kivonja csapatait Pekingből.

Washington, szeptember 4.

A vezérkarhoz érkezett jelentések szerint az amerikai csapatoknál a harcztéren 150 és Tiencinben 200 beteg van.

London, szeptember 4.

A Reuter-ügynökség jelenti Pekingből aug. 28-iki kelettel: Tiencin és Taku között a *Peiho* folyón való összeköttetés egy kis japán hajó törése miatt megszakadt. A vasuti összeköttetést *Jangcunál* újra helyreállították. Naponta négy vonat közlekedik *Jangcu*, *Taku* és *Tiencin* között.

Brüsszel, szeptember 4.

Li-Hung-Csang a sanghai belga főkonzul előtt kijelentette, hogy Kína a küszöbön álló tárgyalások alkalmával a hittérítés kérdésének szabályozására fekteti a fősúlyt. Kína követelni fogja a hittérítés eltávolítását, legalább ennek korlátozását, különben állandó béke lehetetlen.

Brüsszel, szeptember 4.

A nagyhatalmak képviselői tárgyalásokat folytatnak a Kína számára kivetendő sarc ügyében. Elhatározták, hogy hadiköltségek, továbbá a boxerek által elrombolt vasutak, épületek, táviróvonal és más egyébekben fél milliárd franknál nagyobb összeget követelnek.

a része, melylyel előbb az elsikkasztott összeget faragcsálta le, most rendesen bevándorolt a takarékpénztárba.

S mind ennek ellenére egyre kétségbeesettebben s idegesebben rettegett a *Damokleskardtól*, mely ott lóg a feje felett. Valahányszor principális szobájában az egyetlen kis aczélszekerényre nézett, melyhez neki nem volt kulcsa, mindig elszőnyedt. Az aczélfalakon át, mintha azok üvegből volnának, belátott a trezorba s ott látta feküdni kegyetlen mozdulatlanságban az ő saját kezű irását, mely kietlen, tompa rabsággá teszi egész életét.

Hogy is lehetett ő valamikor oly alávalóan könnyelmű, hogy sikkasszon? S ha már sikkasztott, hogy lehetett olyan még alávalóbb és még könnyelműbb, hogy azt a borzasztó irást kiadja magáról? . . . Oh, buta, gyáva, hüi fiatalok! Mennyivel tisztességesebb és jobb lett volna akkor elszántan leszámolni a bűnével. Már rég megvezekletette volna s élne valahol messze kicsorbult, de szabad életet. Százszor többet érne, mint ez a nyomoruságos örök rabszolgamunka annak javára, a kit e világon legkeserűbben gyűlöli.

De hiszen még mindig fel lehet lázadnia . . . Ez igaz, de többé ez nem lenne okos dolog. A principális ugyan már nem léphetne fel ellene a törvény előtt, de azzal az irással még mindig megbecs elenithetné. S aztán a principális már idős aglegény. Maholnap meghalhat. Kik jönnek aztán ide leltározni, turkálni az irások között? Kinek a kezébe juthat

az az irás? . . . Most már nincs mást mit tenni: maradni kell s rácsapni arra az irásra, mihelyt csak egy csücske mutatkozik, mint az ölyv.

Egyszer s másszor megkísérelte, hogy a principálisnak szívére hasson. Könyek közt hivatkozott sok esztendei bűnhődésére, szorgalmára s esdve kérte: adja vissza neki azt az átkos kéziratot.

— Azt az egyet hiába kéri, amicze. Mindig csak ennyi volt a principális rideg felelete.

Teljes husz esztendőnek kellett elmúlni, míg egy napon megesezt, hogy ama bizonyos aczélszekerényen a kulcs, a principális eltávazása után, rajt' felejtődött.

Az irodavezető szinte összeroskadt a felindulástól, mikor észrevette. Nem álmodik-e megint? Mert ezt a szerencsés véletlent már sokszor megálmodta, de mind máig csupa keserves ébredés lett belőle.

Most az egyszerűen igaz valóság volt. A hideg aczélszekerény keze nyomásától könnyen fordult a ruganyos zárban s a trezor megnyílt.

Sötét csalódás! . . . Az az irás nem volt benne sehol. Pedig ő esküt mert volna rá tenni, hogy husz esztendő óta mindennap ott látta azt az irást a trezor fenekén. Igaz, hogy szemei csak az aczélfalakon át héztek be a sötét rejtekbe, de azért mégis mindig szakasztott egyformának látták a papírt, annak összehajtását s helyzetét. Még szoról-szóra el

Krivány

szabadióra helyeztetését kéri.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, szeptember 4.

Érdekes irás fekszik az aradi törvényszék előtt. *Krivány* János felfolyamodása ez, melyet *szabadióra helyeztetése* ügyében terjesztett a vádtanács elé. A felfolyamodás, melyet védőügyvédje, *Nemess Zsigmond* dr. utján adott be, sok érdekességet tartalmaz a sikkasztó fogházbéli életéről s egyes részeiben valósággal feljajdulva szól a vizsgálati fogságról, melyet hónapokig meghosszabbított a törvényszék. Most azután, a legutóbbi hosszabítás alkalmával, mely ismét egy óra szól, adta be *Krivány* felfolyamodását.

A felfolyamodásban sérelmesnek mondja az illető végzést, mert a törvény szerint a vizsgálati fogság tartalmának rövidnek kell lenni s három hónapnál tovább rendszerint nem tarthat. Kivételes esetekben és nyomós ok alapján meghosszabbítható ugyan egy hóval, de ez mindig tüzetesen indokolandó.

Krivány a törvény ezen intézkedéseinek betartását nem látja az ő eseténél. A vizsgálati fogság sablonszerű meghosszabbítását, mint mondja, keresztényi türelemmel szenvedte el eddig, de most midőn a vizsgálat teljesen be van fejezve, jogorvoslattal él s kéri, hogy a törvényszék helyezze az ítélethozatalig szabadióra. Hosszasan festi ezután fogsága szenvedéseit a következőkben:

„*Testben és lélekben megtörtve*, mint nyomorék ember, tengetem nyomoruságos életemet. A törvényszéki orvos urak gondoskodásának és tudományának köszönöm, hogy szemem még mindig nem hunytak le örök álomra. 1899. február 11. óta tehetetlen bábként fetrengek itt a börtönben, képtelen önmemből csak egy lépést is tehetni. Ugy öltöztetnek, vetkőztetnek mint egy mozdulatlan alakot és csak két ember karjára, meg egy botra támaszkodva vánszoroghatom egyik helyről a másikra.

Mióta itt vagyok, napsugár még nem ért és szabad levegőt még nem szívtam, mert nem élhetek még a halálra ítélt törvény engedte azon kedvezményvel sem, hogy csak egy percnyi sétára is mehessek.

Irtoztató kínjaimban és testi szenvedéseimben éjjel-nappal ott heverek ágyamban, reá báméskodva czellám falára, enyhülést egyedül az ad, hogy agyamra reá nehezedik

is tudta rajta olvasni a maga keze vetette betűket.

De hát hol lehet az az irás, ha itt nincs? Folyton magánál hordja a principális? Vagy letétbe helyezte volna valamely hiteles helyen.

Ez a bizonytalanság még komorabbá tette az irodavezető életét. Képzeteivel folyton-folyvást azt a kis zugot kereste, mely meg van valahol a földtekén s melyben az ő számára hazzáférhetetlenül ott fekszik az ő sajátkezűleg megörökített gyalázata.

Ifjúságával tűnve-tűnt lelkének ellentálló ereje is. Az öngyikosság gondolatával mindinkább megbarátkozott. Már csak addig akart élni, míg sikerül kivivnia, hogy a holta után se sujtson le becsületes hirnevére a *Damokleskardja*. Belépett principálisához.

— Principális ur! Ön erős, hatalmas, nagy. Ön eredeti, régi módi. Én gyöngye, nyomorult féreg vagyok. Modern semmisség. Bűnt követtem el, de ön látta, mint viseltem huszöt esztendeig az öntől reám mért iszonyu büntetést. Most már legyen irgalmas és ígérje meg nekem becsületszavára, hogy abban a perczen, a mikor engem halottnak lát, elégeti azt a bizonyos irást.

Az ügyvéd semmit sem volt meghatva, sőt szokása szerint gonosz humorizáló modorban felelt:

— A *Damokles kardját*, ugy-e azt érti amicze?

— Azt.

mindinkább az eltompulás, testemre az érzéketlenség: a köselő halálnak mindmegannyi biztos előhírnökei.

Ezek nem phrasisok, ez rideg valóság, mit igazolhatna a körülöttem megforduló királyi ügyesség tagjai, a börtönfelügyelő, a börtönőrök és — last not least — az engem majdnem naponta meglátogató, a folyton kezelő és állandóan gyógyszerekkel támogató törvényszéki orvos urak.

Képzeltető-e, hogy a technika mai óriási vívmányai mellett, a mikor országokon sőt világreszekeken át egy pillanat alatt telephonice lehet érintkezni. képzeltető-e, hogy ily állapotban, ily körülmények közt ember eredményes szökésre még csak gondolhat-e is?

Bizonyára nem! Megdől ennél fogva a neheztelt végzés azon egyetlen indoka, hogy „szökés” által iparkodnám a büntető igazságszolgáltatás elől kibujni.

Hosszan fejtegeti ezután, hogy mint lelkeleg, testileg megtört, minden anyagi segélytől megfosztott ember, képtelen lenne a szökésre. De már csak azért sem lehet szándékában a szökés, mert „maga szolgáltatatta át személyét a törvénynek.”

Ha azt akarja a törvényszék, mondja végül, hogy beszámítható állapotban lévő ember felett ítélkeznek, bocsássa szabad lábra, a szabad levegőre, mert a fogház falai között, a „lelki marczangolások”, a súlyos betegség tönkre teszik.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

* **A vidéki városok szubvencziója.** *Festetics Andor* gróf színészeti felügyelőnek javaslatára — mint fővárosi tudósítónk telegrafálja — a belügyminiszter a nagyobb vidéki városok szünügyi vezérférfiat legközelebb ankétre fogja meghívni. A tanácskozás tárgyát az képezendi, hogy az államsegélyt mily arányban osszák szét a vidéki szinigazgatók közt.

* **Pálmay Ilka visszavonul.** A színházi események inyenczei hónapok óta hasztalanul keresik a *Pálmay* Ilkával foglalkozó híreket. Ugy látszott, mintha a zseniális operette diva egyszerűen eltűnt volna és mintha az ő eltűnésevel a szinpadai égboltozat sokat vesztett volna ragyogó fényéből. A művész a napokban levelet irt egyik barátjához és ez a levél igazat látszik adni az említett feltevésnek: *Pálmay* Ilka visszavonult, eltűnt! A levél a karinthiai Althofenből kelt, ahol a legfenségesebb „Gerolsteini nagyhercegnő” csendes boldogságban él férje *Kinsky* Jenő gróf oldalán.

— Arra nem adhatom a szavamat. Azt én már nem égedhetem el.

— Miért nem?

— Annak száz oka van, de tán elég, ha csak az elsőt mondom meg.

— Az első az, hogy ön egy engesztelhetetlen szörnyeteg.

— A manót, dehogyan is az! Ez az ok tán csak a századik volna. Az első ok az, hogy az az ördöngös irás nem létezik?

— Nem létezik? Mióta nem létezik?

— Bizony, amicze, annak is van már vagy husz esztendeje. Mikor maga az utolsó részletet is letörlesztette, elővettem az irását és a gyertyánál olvastam. A papiros véletlenül lobot vetett és én, hogy fel ne gyujtsam az irodát, hirtelen beledobtam a kályhába. De hé, amicze, amicze! Hát mi az ördög baja magának? Hát hisz ennek csak örüljön! Hát most adja be a kulcsot, mikor éppen azt akarom mondani, hogy vegye át tőlem ezt az irodát? No, amicze, legalább ne ott a földön vergődjék! Fogja csak át a nyakamat, hadd segítsem a diványra.

Hiába beszélt s hiába ügyeskedett már az elesett test körül a hites ügyvéd. Kikiáltott az ajtón:

— Hamar orvost, az irodavezető mindjárt meghal!

Az orvos a házban lakott s hamar jött.

Már meg is halt. Szívszélhűdés érte.

„Ön azt akarja — így szól a levél — hogy magamról is írjak? Kedves barátom, a jó feleség életében kevés esemény fordul elő. Én pedig jó feleség vagyok. Férjem ellenzi, hogy a szinpadra lépjek és én engedek a kívánságainak mind a mellett, hogy csakis akkor élek igazán, ha a szinpadon lehetek. Minden oldalról fényes ajánlatokat kapok, de én valamennyit visszautasítom, mert inkább én szenvedek, semhogy férjcskémét szenvedni lássam. A jövő évben bucsukörutat teszek és ezzel végleg visszavonulok a színésztől, mert hát minek legyen színész a nevem, ha nem játszhatom?”

Bolgár összeesküvés a román király ellen.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, szeptember 4.

A mai nap szenzációja az a felfedezés, a melyet a hatóságok a Károly király ellen tervezett összeesküvésről tettek. Megtalálták *Sarafov*nak, a szófiai forradalmi bizottság elnökének egy levelét, amelyben elrendeli *Károly* román király meggyilkolását.

Florescu vizsgálóbíró több titkos levelet talált tegnap egy bolgár kertjében elásva. Azonnal az irodába hozatta a fogházból *Trifanov*ot, a bukaresti fiók-komité volt utazó ágensét. A titkos levelek kulcsát csak e kettő ösmervén, átadta az egyik levelet *Trifanov*nak és ez nagy borzalommal fordította a tartalmát, amely a következő:

Marko Boszniakov ügynökünknek

Bukarestben.

Sarafov és a haza nevében meg hagyjuk!

Én, *Boris Sarafov* elnök meghagyom *Marko Boszniakov*nak, hogy *Románia királyát meggyilkolja. Károly királynak még ez évben meg kell halnia, hogy drága hazánk ügyét megnyerjük és Maczedóniát és a drinápolyi vilajetet fölszabadítsuk a török uralom alól. A királyt a sétái közben, mikor senki sem követi, igen könnyen lehet meggyilkolni. — És te, Marko Boszniakov, ha e hazafias tettet elvégezted, a haza szentjei közé fogsz fölavattatni.*

Szófia, április 9-én 1900.

Boris Sarafov, s. k.

Ugyanigy fordította le a levelet *Bogdanov* is, valamint a külügyminisztérium bolgár fordítója is. E levél fordítása után *Florescu* vizsgálóbíró egyedül maradt *Trifanov*val és kérdőre vont: hogy mit tud az összeesküvésről. *Trifanov* bevallotta, hogy a télen *Sarafov* Bukarestben volt és az *Unirea* szállóban tanácskozásra hívta őt és *Bogdanov*ot, előadván nekik tervét, hogy mint fog betörni Maczedóniába, *Károly* király meggyilkolása után, ahol az őszre minden készen lesz. Csak *Románia* beavatkozásától tart, de ha *Károly* királyt meggyilkolják, valamint *Jonescut* és két-három politikust, akkor *Romániában* teljes anarchia lesz és a bolgárok szabadon cselekedhetnek. *Trifanov* és *Bogdanov* ellenvetéseket tettek *Sarafov* terveinek, amire ez a következőket felelte:

— Mondjátok meg őszintén, el vagytok-e határozva, hogy meggyilkoljátok? Mert ha oly gyöngék vagytok, akkor majd én magam fogom megölni!

Ezek után *Florescu* vizsgálóbíró elvezettette *Trifanov*ot a mellékszobába és *Bogdanov*ot hívatta. Ez tagadott mindent, azt mondván, hogy nem tud semmiféle összeesküvésről és nem találkozott Bukarestben *Sarafov*val. Hiába vette keresztkérdések alá a vizsgálóbíró, míg csak

egyszerre a mellékszoba ajtaja kinyitott és *Trifanov* kétségbeesetten elkiáltotta magát:

— Ne légy oly nyomorult! Mondd ki becsületesen: nem igaz-e, hogy decemberben *Sarafov* az *Unirea* szállóban mindkettőnket biztatott *Károly* király meggyilkolására!?

Erre Bogdanov is mindent töredelmesen bevallott.

E fölfedezéseket táviratilag közölték *Mar-ghiloman* külügyminiszterrel, aki *Kanstantinápolyban* van és *Károly* király főhadsegédjével, aki *Münchenben* van.

Bukarestben óriási az izgatottság e fölfedezések miatt.

Egyetemi ifjak *Wlassicshoz*.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, szeptember 4.

A budapesti egyetemi ifjuság választási mozgalmát soha sem kísérte hasonló érdeklődés, mint az idén. A kiélesedett felekezeti ellentétek valóságos vallásháborúvá engedtek fajulni az egyetemi választásokat.

A mai nap legérdekesebb eseménye egy készülöben levő deputáció, melyet a kitiltott egyetemi ifjak érdekében *Wlassics* Gyula kultuszminiszterhez meneszt a liberálisok pártja. A „Saskör” helyiségében a liberális ifjak ma este népes értekezletet tartottak. Az értekezleten elhatározták, hogy a kitiltott három egyetemi hallgató érdekében széleskörű mozgalmat indítanak. A párt *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszterhez több tagu deputációt küld *Szandy* elnökjelölt és egy ismert országgyűlési képviselő vezetése alatt. A gyűlés azzal ért véget, hogy a mozgalom további részleteit a miniszter magatartásától teszik függővé s e hó 6-án újra értekezletre jönnek össze a Saskörben.

A független egyetemi ifjuság, mely a klerikális irányzatú nemzeti-párttal szemben a választásoknál a liberálisokkal karöltve veszi fel a harcot, ma délután egy nyilatkozatot bocsátott ki.

A nyilatkozatra okot, *Köpesdynek* az egyetemi kör jelenlegi elnökének, egy kiáltványa szolgáltatott, melyet az egyetem kapuja előtt függesztetett ki. E hivatalosnak látszó kiáltvány az egyetemre most beiratkozó I-ső éveseknek szól, és arra figyelmezteti őket, hogy a pártirodák által ne engedjék tévuttra vezetni magukat, hanem forduljanak fölvilágosításokért minden egyes esetben ő hozzá.

A független egyetemi ifjak nyilatkozatukban tiltakoznak az efajta hivatalos színezettel bíró megtévesztések ellen.

Küzdelem rendőr és örült között.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, szeptember 4.

Veszedelemes embert fogtak el ma Bécsben. *Reichelz* Pál hirhedt templom és iskola betörő, kit *Szelim* Pál álnéven többször letartóztattak már, került a rendőrség kezébe. *Reichelz*nek mesébe illő, kalandos multja van, számtalan betöréssel kívül többször követett el merényletet, főképen a hatóság emberei ellen, olvan alkalmakkor, midőn le akarták tartóztatni. Bámulatos vakmerőséggel lőtt, szurt ilyenkor a betörő, kiről később kisért, hogy nagy bátorsága és zseniális szökési ügyessége örültségéből származtak.

Több évvel ezelőtt betöréses lopást követett el Bécsben. Mikor elfogták, kiderült, hogy örült s a bolondok házába zárják, honnan azonban megszökött.

Később *Budapesten* ütötte fel tanyáját s álnév alatt élt. Egy izben lopáson érte egy rend-

őr s el akarta fogni. Mikor rátette kezét Reichelzre, ez zsebéből revolvert rántott elő, *rálőtt a rendőrré, s életveszélyesen megsebesítette.* Így sikerült elmenekülnie.

Ezután a Lipót-mezei tébolydába került, ahonnan megugrott. Egy rendőr felismerte s le akarta tartóztatni. Reichelz *egy borbélyt kést húzott elő s a elfogója hátába akarta döfni.* A rendőr idejekorán észrevette szándékát s le akarta fegyverezni. Nagy küzdelem árán sikerült a tajtékzó ember kezéből kicsavarni a gyilkos szerszámot. Erre az őrült el akart szökni, de a rendőr utána vetette magát. Izgalmas hajszá keletkezett ebből. Reichelz halálos erőfeszítéssel rohant az utcán, a rendőr pedig a nyomában, míg végre sikerült elérnie. A megvadult ember *üldözője kardjához kapott s ki akarta huzni hüvelyéből.* A kifáradt rendőr alig birt már Reichelzzel, kinek az őrütségek iszonyu erőt adott. *Összekupaszkodva hentergett a két ember,* míg végre egy lovász segélyére sietett a rendőrnek, s ezzel együtt megfékezte a dühöngőt.

Most, Bécsben történt elfogatása alkalmával is merényletet akart elkövetni azok ellen, akik latartóztatták. A rendőrségen ki is jelentette:

— Ha revolveremhez férek, *lelövöm a rendőroket,* mint ezt Budapesten tettem.

— Ebből a megjegyzéséből tudták meg, hogy Reichelzzel van dolguk. Mikor kikutatták zsebeit, a revolveren kívül, két feszítő-vasat, két ollót, álkulcsokat és gyertyát találtak azokban. Mindannyi rávallott Reichelz mesterségére, a betörésre.

TANÜGY.

(—) **Iparostanonczok beiratása.** Az aradvárosi ipariskolában a jövő tanévre való beiratások szeptember hó 8-án *szombaton* és szeptember hó 9-én *vasárnap* délelőtt nyolcztól tizenegy óráig, *hétfőn* szeptember hó 10-én pedig délután 5—7 óráig eszközöltenek a *templom-utczai fiu-iskolában.* A tanonczok beiratásánál az előző évi iskolai bizonyítvánnyal, ujon felvett tanonczok pedig az ipartestülettől nyert felvételi igazolvánnyal kell, hogy megjelenjenek. A beiratásnál minden tanoncz 4 korona 20 fillért fizet tandíj, ellenőrző könyvecske, író és rajzszerek ára fejében. Ezen összeg lefizetése nélkül senki se iratik be. Felhivatnak a tanoncztartó mesterek, hogy tekintettel az 1884. XVII. t. cz. 62. §-ára, illetve 157. §. a) pontjára, tanonczukat a mondott időben mulhatatlanul beirassák, mert az oktatás szeptember hó 17-én kezdetét veszi s az ezen ideig be nem írott tanonczok mesterei ellen a törvényes eljárás fogamatba fog vétetni.

Az új segéd.

— Borotva a szerelemben. —

Budapest, szeptember 4.

A borotva berozdásodott és az illó olajok elpárologtak a hosszu, keserves, szomorú pihenésben. Mintha boszorkány átka volna rajta, az officzina mindig üres volt s a szép borbélyné ásitozva ült naphosszat a kasszában. Reggel még betévedt néha egy-két komfortáblis, de a mit azok fizettek, abból még kalapra való sem tellett volna a szép asszonynak. Végre hosszas inség után akadt egy vendég. Jól táplált kényelmes uriember, a ki otthon borotválkozott rendszerint s a házához rendelte a borbélyt. Csak hogy ez is a komfortáblisok órájában szokott borotválkozni, a mikor nagy baj volt ott hagyni az üzletet. A jó borbély, hogy el ne szalaszsa az uri kuncsaftot, inkább elhatározta, hogy segéd után néz. Elment a szakegyesületbe s szer-

zett is onnan egy borzoshaju legényt, a ki azonban harmadnap megszökött a rossz kereset elől s a gazda nézhetett másik után. Persze ezzel is így járt, s végül már nem kapott segédet. Ekkor elhatározta, hogy elhanyagolja az egész komfortáblis-hadat, de megtartja az egyetlen házi vendéget. Pontosán el is járt hozzá minden reggel borotválgni. Egy reggel azonban elutazott a házi kuncsaft, s a borbély korán tért vissza az officzinába. A felesége hátul ült a mosdó-asztal mögött, s egy szőke, számára borotválképü fiatal ember settenkedett körülötte. Mikor a borbély belépett, iszonyu zavarba jöttek.

— Ki ez az ur? kérdezte a férj sötéten.

— Ez? . . . leltem ez? Segédnek ajánlkozik mi hozzánk.

A férj arca felderült. Nem nézte többé gyanakodással az elegáns fiatal urat, hanem barátságosan kezét adott neki. Ebben a pillanatban megnyílt az ajtó s belépett rajta egy marcona vén ember. Valami nyugalmazott katonatiszt lehetett szigorú tekintettel, harsogó hanggal, mintha mindig rapportot tartana:

— Borotválkoznék! kiáltotta s leült a karos szőkebe, a melyet a gazda alázattal letörült előtte.

— Óh nagyságos uram, csak tessék. Éppen új segédem van, finom ember és ügyes . . . (a szőke fiatal emberhez) no kapjon magára hamar egy kötenyt, aztán fogjon hozzá de ügyesen.

A szőke ifju kékült-zöldült ezalatt. Hogy ő borotváljon? Hisz soha még nem volt borotva a kezében. A szép asszony is rettentően megijedt s odaugta az imádójának:

— Borotválja meg az istenért, mert különben elvesztünk mind a ketten.

A bohóságba való szituáció ezalatt rohamosan fejlődött. Az új segéd háromszor az ölébe öntötte a vendégnek a habverő tál tartalmát, aztán orrát, száját teletömte szappanhabbal. Az öreg hadastyán egyre ingerültebb lett s káromkodva szórta az állattanból válogatott jelzőket. Végre elkezdődött a borotválás. A csavába került fiatal ember reszketett, mint a nyárfalevél s rettentőt kapart a vendég állán.

— Az áldóját a kezének öcsém! harsogta az öreg katona, szedd össze magad, mert tarkón ütlek.

— Oh, kéremássan, szolt a szőke ifju, mert eszébe jutott, hogy az ő borbélyja is mindig ezt szokta mondani.

Többet azonban nem mondhatott, mert a borotva élreszaladt s olyant vágott a vén katona arcán, hogy eszébe jutott Szolferinótól Königrázig minden kardcsapás, a mely elől sikerült megfutamodnia. Föl is ugrott a helyéről s úgy vágta nyakon az ügyetlen borbélyt, hogy megtántorodott, de ez aztán lekapta kötegyét s vizitkártyát dobott a haragtól tajtékzó vendég elé:

— En borbélylyal nem vérekszem! — szolt a vendég.

— Bocsánat, én banktisztviselő és tartalékos hadnagy vagyok.

Most már a férj bődül el s borotvával rohant a vitázók közé. Hát te nem vagy borbélylegény? Akkor mindent tudok!

A szappanhabos, vérző képü vendég félrefordult, nehogy tanuja legyen a megcsalt férj boszújának. A tragédia azonban nem következett be, mert a borbély karonfogta a vendéget s így szolt:

— Tessék helyet foglalni, nagyságos uram, majd én befejezem a borotválást. Azután majd számolunk ezzel a gavallérral.

A csábító azonban ezt nem várta be, hanem kerekét oldott, s a bonyodalmas ügyet részben jogi uton intézte el. A megvágott vendéggel ugyanis pisztolypárbajt vívott, a szép borbélynének pedig ügyvédet fogadott a válópöréhez.

Magyar állampolgárokat nem ismerek!

(Ezredes és csendőrörsvetető afférje.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, szeptember 4.

A katonaság és polgárság közötti egyetértés szándékos megzavarása ma már mégis csak kivételes esemény számba megy, mert mindkét részről mindinkább megerősödött az a meggyőződés, hogy egyik a másikért van és létezik; a vezetőségek pedig át vannak hatva attól a tudattól, hogy tulajdonképeni feladata a katonaságnak megőrizni a polgárság biztonságát kifelé és befelé, nem pedig épen azok ellen felhasználni a katonai hatalmat, kik verejtékes munkájokkal a hadsereget fenntartják. Ez a felfogás ma már mindinkább erősebb gyökeret ver és ha itt-ott a régi militarizmus önkénye és erőszakoskodása felüti fejét, büntetlenül soká nem marad.

Annál meglepőbb és kínosabb az a hír melyet *Belényesről* közöl velünk egy távirat, és mely hír jelét adja annak, hogy hadseregünkben még mindig volnának olyanok, kik a józan felfogással szemben érvényesíteni akarnák ezt a katonai brutalitást, melyet az új korszak már a sirba visszanyomottnak gondolt.

A távirati tudósítás szerint a kínos eset a következő:

A debreczeni 37-ik gyalogezred hadgyakorlatra vonult *Aulich* ezredparancsnok vezetése alatt. Az ezred gyakorlata közben *Hollód* községbe vonult és ott ütötte fel a hadi szállást. Hollód kicsiny község, a melyben természetesen sem szálloda, sem kaszinó, sem más természetü nagyobb nyilvános hely nincsen és átutazók ott, ha a lakosság vendéglátásban nem részesíti, bizony nagy kényelemben az ut fáradalmait ki nem heverhetik. Ez nem fel-tűnő jelenség; ez jóformán minden falunak karakterisztikonja.

A községben átvonuló és ott táborozó ezred parancsnokát azonban kellemetlenül érintette ez a kényelmetlen helyzet, és miután az ezred iroda is kivonult, annak részére nem találva kényelmes helyiséget, elhatározta, hogy ha nincs erre a célra kényelmes helyiség, hát teremj majd ő ott olyan helyiséget, mely az irodának megfelel.

A találékony ezredes szemét veteti egy árukkal megrakott bolthelyiségre és kiadta a parancsot, hogy abban a bolthelyiségben rendezzék be az ezred irodát.

A kiküldöttek visszatérve jelentették az ezredparancsnoknak, hogy a helyiség szűk, mert árukkal van megrakva.

— *Ki az árukkal az udvarra!* — parancsolta az ezredes.

A kereskedők kiknek ez a helyiség közös raktárak volt, rémülve hallották a szigorú parancsot, és elszaladtak a csendőr laktanyára, elpanaszolva bajukat az őrsvezetőnek, gyors segítséget kértek.

Az őrsvezető maga mellé vett négy csendőrt és a bolt helyiség felé sietett ahol az ott már intézkedő segéd tiszthez így szolt:

— Felkerem a hadnagy urat, hogy a raktár kiürítését abba hagyja.

A hadnagy jelentésére az ezredes maga elé hívatta a csendőrörsvetetőt és kemény szavakkal megdorgálta.

Az őrsvezető vigyázz!-állásba veti magát és az önértet hangján imígy válaszolt:

— Bocsánatot ezredes Ur. A magyar királyi csendőrség hivatása a magyar állampolgárokat az erőszak ellen megvédelmezni!

Az ezredes szemét elfutotta a vér és rárivalt az őrsvezetőre:

— *Magyar állampolgárokat es magyar csendőrséget nem ismerék!* — és ezzel kiutasította az őrsvezetőt a szobából.

Az őrsvezető azonnal távirati jelentést tett parancsnokságának.

Hogy mi történt ezután, arról tudósításunk nem világosít fel, csak annyit jelez, hogy az ezredes meggondolta a dolgot és a *bolt kiürítését megszüntette.*

Fentartással közöljük a hirt, úgy amint kaptuk és szeretnők hinni, hogy a dolog ebben a formában tultozott, de ha a rideg valóság volna ez a brutálitás, a legerélyesebb büntetést követeljük az ellen, aki a katona hivatásában nem lát egyebet, mint bántalmazását a békés polgárságnak.

HIREK.

— **A város közgyűlése.** Aradváros törvényhatósága szeptember havi közgyűlését 12-én délután 4 órakor tartja meg. Az eddig kiadott sorrend érdekesebb pontjai a *honvédhuszár lak-tanya építési költségére felveendő kölcsön* és a *Mittelmann-gyár megvételének* ügye.

— **Kossuth Lajos születésnapja Aradon.** A Kossuth Lajos asztaltársaság tegnap este gyűlést tartott, elhatározván, hogy Kossuth Lajos születésnapjának évfordulóján, e hó 19-én ünnepi vacsorát rendez. A vacsorán elmondandó diszbeszéd megtartására az elnökség Szathmáry Zoltán hírlapírót kérte fel, aki azt el is fogadta.

— **Horvát bán lemondása.** A „Magyar Szó” állítólag hiteles helyről értesül, hogy *Kuen-Héderváry* horvát bán két hónapon belül lemond. Utódjául gróf *Erdődy* Istvánt emlegetik.

— **A polgármesteri fogalmazói állásra Marossy Miklós** megyei aljegyzőn kívül más pályázó is jelentkezett. *Tabakovits* György dr. ügyvédjelölt ma adta be az állásra pályázatát. A választást a 12-iki közgyűlésen ejtik meg.

— **Orosz-Francia barátkozás.** Párisból telegrafálják: Az a sajátkezü levél, a melyet *Miklós* császár a Szent-András-rend adományozásával kapcsolatosan *Loubet* elnökhöz intézett, így szól:

Rendkívül kellemes nekem, hogy nagy-rabecsülésemnek ezt a jelét olyan időben adhatom át önnek, a mikor a Franciaország és Oroszország között oly szerencsésen helyreállított teljes egyetértés inkább, mint valaha, gyakorolhat jótékony befolyást nemcsak a közvetlen érdekekre, hanem az általános béke föntartására is, a melyet egyaránt szívünkön viselünk.

A császár azután sajnálja, hogy ő és a cárné most nem látogathatja meg a párisi kiállítást. De — így végzi levelet — távolból és közelből egyaránt csatlakozunk mindenhez, a mi Franciaországot illeti. Megelégedéssel veszünk tudomást mindenről, a mi Franciaországnak dicsőségére és javára válik.

A levélre a *Figaro* a következőket írja: Soha Franciaország valamely barátjának vagy szövetségeseinek levele nem volt szivesebb és hízegőbb, mint *Miklós* császár levele, a ki evvel a francia-orosz szövetséget elpusztíthatatlanul megerősítette. A levél élénk viszhangot fog kelteni. A körülmények rendkívüli jelentőségűvé teszik. A Kinában való szövetséget ez a levél csak megerősíti. Franciaország hozzá fog járulni ahhoz az indítványhoz, hogy Pekinget ürítsék ki. A *Gaulois* örömmel fogadja *Miklós* császár meleg hangu levelét és azt mondja, hogy a szövetség most erősebb és bensőbb, mint valaha. Ennek kell, hogy minden francia polgár örüljön. A kormánynak igyekeznie kell, hogy a lehető legjobban hasznára fordítsa ezt a dolgot.

— **Milán apanázsa.** Ha hinni lehet egy bécsi estilap közleményének, akkor *Milán* király és fia között csakugyan mindörökre megszakadt minden kötelék. Állítólag jó forrásból jelenti az említett ujság hogy *Sándor király meg fogja vonni apjától az eddig húzott évjáradékot.*

— **A szedáni évforduló.** Ma harmincz esztendeje III. Napoleon császár letette a fegyvert a diadalmas német hadsereg előtt. Franciaországot leverték a szövetségzett német fegyverek s a francia csatamezőkön megszületett a német egység, a nagy német birodalom. Es az önérzetes, büszke nagy Németország ma még se ünnepli a szokott fényvel és zajjal ezt az emlékezetes évfordulót, mert kimélni akarja a francziák érzékenységét, akikkel most együtt harcol Kinában.

De mégis ünneplik ma a szedáni évfordulót: — *Brassóban, Nagyszébenben.* A luteránus szászok pápistábbak a pápánál. A *Kronstädter Tageblatt* duzzog azért, hogy Németország ma nem ünnepel, tultozott szentimentalizmusnak nevezi ezt s kijelenti, hogy ők megünneplik.

Mit akarnak az erdélyrészi szászok ezzel a szedáni ünneppel? Ők nem harcoltak Szedánánál, a kivivott német egység őket nem érinti. Avagy talán éppen oda vágyódnak Németországhoz?

— **Eljegyzés.** *Zborovszky* Pál az Acsev. osztálymérnöke eljegyezte *Óry* Eszti urnót Aradon.

— **Anarkisták gyűlése Budapesten.** Rendkívül érdekes ügygel foglalkozik a budapesti rendőrség. Egy olaszországi városkából ugyanis levélben figyelmeztették a főváros hatóságát, hogy a *mult hónap közepén gyűlést tartottak az anarkisták Budapesten* s hogy a veszedelmes emberek feje még mindig itt tortózkodik. A gyűlésen állítólag elhatározták, hogy *merényletet követnek el Ferdinánd bolgár fejedelem ellen.* A figyelmeztető levelet a főváros küldte meg a főkapitányságnak, mert a levél a magisztrátushoz volt czimezve. Két hétig hevert a sürgős intézkedést követelő olasz levél a fővárosnál s e miatt aligha meg nem hiúsul a rendőri vizsgálat. A levél augusztus 19-én érkezett a fővárosi hatósághoz. A postabélyeg körirása ez: *Giovinazzo 17. Ago.* Tehát már augusztus 17-én adták föl *Giovinazzo* olaszországi tengerparti városkában, a mely *Baritol* északra van tizenhét kilométernyire. A kuszált betű s olasz nyelvű levél alá ez a név van írva: *Attilior Dagostino.* A levél szövege a következő:

— Folyó évi július 18-án Raguzából Budapestre utazott *Luigi Boschetti* anarkista, hogy Budapesten augusztus 15-én az ott levő anarkistákkal értekezletet tartson, mint a hogy Raguzában is értekezett olasz munkásokkal, a kik a gradiska-okupini vasutnál vannak alkalmazva. *Boschetti* nagyon veszedelmes ember. Az osztrák rendőrség ezt még nem tudja. A nevezett ember a . . . utcában lakik, a számot nem tudom. Ugy tudom, hogy vagy ötvenen voltak, a kik Németországba, Oroszországba és Bugáriába mentek; ez utóbbiak azért, hogy *Kóburg Ferdinánd* ellen merényletet kövessenek el.

A levél czime ez: *Spectabili Questore della Reggia Questura di Budapest, Ungheria.* A fővárosi hatóság kiadta az olasz levelet tolmácsának fordítás végett. A fordítást ma kapta meg s látván a levél fontosságát, rögtön elküldte az eredetivel a főkapitányságra. A rendőrség a vizsgálatnál *Ruttner* dr.-t, a detektivek főnökét bizta meg s távirati fölvilágosítást kért *Giovinazzóból* *Dagostino* személyére nézve. Tegnap délután detektivek jártak abban a budai utcában, a melyben *Dagostino* levele szerint *Boschetti* lakik. Még nem akadtak rá a

bevádolt emberre. A rendőrség lehetségesnek tartja, hogy *Dagostino* állításai nem felelnek meg a valóságnak s vagy szándékosan, vagy jöhíszemüleg félre akarta vezetni a budapesti hatóságokat. Ez mindenesetre kiderül néhány nap alatt.

— **Az angliai pestis.** A glasgowi pestis ügyében folytatott vizsgálat kiderítette, hogy az első pestis eset még *junius hóban* történt. Egy vak ember lakásán meghalt egy asszony, akit csak akkor temettek el, mikor holtteste már felfoszlásnak indult. A kihallgatott szomszédok vallomásai azt bizonyítják, hogy az aszszony pestisben halt meg. *Londonban* az a hír terjedt el, hogy ott két pestis betegedés történt. A hirt ma megczáfolták.

— **Halál a vadászaton.** Mai lapunkban már megemlékeztünk egy rövid távirat alapján a legujabb vadászserencsétlenségről, melynek áldozata egy népiskolai tanító lett. A szerencsétlenségről ma a következőket írják:

Vig vadásztársaság ment tegnap hajnalban ki *Román-Sztamora* községből a szomszédos erdőbe. A vadásztársaság tagjai között volt *Kreinig* Károly gyógyszerész és *Popovits* György tanító. Zavartalanul folyt a vadászat egész délig. Akkor aztán megzavarta azt a hirtelen bekövetkezett szerencsétlenség. *Kreinig* Károly gyógyszerész czélba vett egy nyulat és rásütötte a fegyverét. A lövés nyomán fájdalmas sikoltás hallatszott a kukoriczából. A lövés *Popovits* György tanítót találta, aki épen a kukoriczaban lesett nyulra. A sok sörét a fejébe furódott a szerencsétlen embernek, aki szörnyű sebébe pár percz alatt belehalt. A halálos szerencsétlenség híre gyorsan elterjedt az erdőben s rendkívüli izgalmat keltett a vadászok között. A gyógyszerészt annyira kétségbe ejtette szerencsétlen tévedése, hogy ha meg nem akadályozták, öngyilkosságot követ el. Csaknamar csendőrök jelentek meg az erdőben, akik vizsgálatot indítottak meg a szerencsétlenség földerítése végett. A vizsgálat befejezése után a csendőrök a gyilkossá lett gyógyszerészt *gondatlanságból okozott emberölés* vétsége miatt följelentették a temesvári királyi ügyészségnél. A faluban nagy részvét egy a köztisztületben állott tanító halála fölött, mint a gyógyszerész iránt is, akit vigyázatlansága gyilkossá tett.

— **Uj anyakönyvvezetők Csanádmegyében.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök *Csanád* vármegyében a vég-egyházai anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé *Kalmár* községi jegyzőt, a csanádpalotai kerületbe pedig *II-dik* anyakönyvvezető helyettesé *Nagy* Zoltán okleveles jegyzőt nevezte ki és mindkettőt a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **Kevés a foka — sok a baba.** Az *eszki-mőről* csinált közmondás ezuttal az *aradi bábakra* illik. A *Csepp* Györgyné nyugdíjaztatásával megüresedett városi szülésznői állásra még le sem járt a pályázati határidő s máris *husz pályázó* jelentkezett a poigármesteri hivatalban.

— **Bizottsági ülés.** Az aradvárosi kereskedelmi akadémia felügyelő-bizottsága holnap, szerdán délután ülést tart a városházán.

— **A pénzhamisító vadászterülete.** *Csongvai* Béla, a tordai pénzhamisító banda egyik vezéralakja, ki jelenleg a kolozsvári kir. ügyészség börtönében ül vizsgálati fogságban, úgy látszik, nagyon is ártatlannak érzi magát, vagy pedig erősen bizik abban, hogy nemsokára kiszabadul a börtön falai közül. Legalább ezt mutatja tordai levelezőnk tudósítása, mely szerint *Csongvai* Béla állítólag levelet írt egyik ismerősének *Csegezre*, hogy a napokban árverés alá kerülő csegezi vadász-területet az ő részére vegye ki bérbe. — Azt hisszük azonban, hogy a „nagy ur”-nak nem egy hamar lesz alkalm

a részére bérbeveendő vadban dus területen, uri paszszóinak hódolni, mert a vizsgálat eredménye szerint igen sok terhelő adat jutott ellene a vizsgálóbíró kezei közé, ki most egyelőre egyáltalában nem hajlandó módot nyújtani Csongvai „nagyságos ur“-nak, hogy az új csegezi területen foglyokra vadászszék.

— **Rejtélyes utas.** Titokzatos utasa volt tegnap a Csabáról Szegedre induló éjjeli vonatnak. Egy harmincz—harminczkét év körüli férfi ült a vonaton, aki nyugtalan, izgatott magaviseletével magára vonta az egész vonatszemélyzet figyelmét. Az utas annál nyugtalanabb lett, minél közelebb ért a vonat Szegedhez. Közben sorra kérdezte a vonat személyzetét, nincs-e Szeged—Rókus állomás előtt valamely olyan őrház vagy megállóhely, ahol le lehetne szállni. *Bendár* Gergely vasúti kalauznak nagyon feltűnt a titokzatos utas, s elhatározta, hogy Szegeden felhívja reá a rendőrség figyelmét. Éjjel robogott be a vonat Szeged-Rókus pályaudvarra, de itt a rejtélyes utasnak már nyoma veszett. A kalauz rendőrökkel vizsgálta át a vonatot, de nem akadt nyomára az utasnak. Az illető *Debreczenbe* váltott jeggyel szállott fel Csabán és ez teszi gyanússá a dolgot. A szegedi rendőrkapitányság azt véli, hogy a titokzatos idegen nem lehet más, mint a hírhedt betörő: *Vágó* Amáliának a bűntársa. Éppen ezen oknál fogva erősen nyomoznak a titokzatos utas után, aki a vasúti kalauz leírása szerint: borotvált arcú, szőke tömör bajuszu és kávészínű ruhát visel.

— **Pszt!** A budapesti pinczerek között mozgalom indult meg az ellen a durva elbánás ellen, melyben némely vendég a pinczereket részesíti. Kolozsvár példájára, hol a pincszegést kiküszöbölték, azt kívánják, hogy vagy kopogással hívják a pinczért, vagy pedig szólítsák a nevére.

— **Pszt!** tisztelt kékvérű urak, szíveljék meg a pinczerek szerény kívánságát. A tálczára dobott két krajczárral nem vásárolták meg a pinczerek önértékét is.

— **Adakozás.** *Éles* Armin ur 10 koronát küldött be hozzánk, mint az aradi kir. törvényszéktől kapott szakértői díjat. Az összeget az aradi árvaháznak adományozta.

— **Andrée levele hamisítvány.** *Stockholmba* — mint jelentettük — mult szombaton távirat érkezett Skjervöböl, melyben az ottani előljáróság azt jelentette, hogy Tromsø és Hammerfest norvégiai községek között *Andrée* egyik bójájára akadtak, melyben állítólag hosszabb írásbeli jelentés volt *Andrée*től. Midőn e lelet híre szakkörökben elterjedt, ott nyomban kételemek merültek fel a boja valódisága iránt és most, hogy a bojában talált írást közvetlen vizsgálat tárgyává tették, e gyanu alaposnak látszik. A svéd kormány ugyanis tekintélyes összeget biztosít azoknak, akik ily ekszpedicziók által kivetett leveleket találnak és így nagyon természetes, hogy a kínálkozó alkalmat a könnyű pénzszerzésre sovár nép felhasználja és visszaél vele. Nagy a valószínűség, hogy *Andrée* legutóbbi levele is ily misztifikáció. A stockholmi értesítés szerint július 11-én délután lökte ki *Andrée* a boját, míg egy berlini jelentés ez időpontot július 11-ének délelőtt 10 órájára teszi. Ha tehát a berlini jelentés az igazi, úgy a légömb 55 perc alatt 700 kilométert tett; ez oly gyorsaság, amilyent a szél sem képes elérni. Szakkörökben most élénk érdeklődést kelt, vajon tényleg hamis-e *Andrée* levele. Mert a valószínűség e mellett szól.

— **Gyilkossági kísérlet halálfelelemből.** Temesmegyében *Kizdia* községben *Petrovics* Sándor egy napon megtudta, hogy a felesége megcsalja *Juszuleszku* Miklóssal. A kellemetlen hír hallatára *Petrovics* halálra kereste a vetélytársát és *Juszuleszku* anyja előtt vérbe forgó szemekkel megesküdtött, hogy a fiát ahol találja, lelövi. Ez napokkal ezelőtt történt. Tegnap, amikor *Petrovics* Sándor késő este haza igyekezett és a háza elé ért, két lövés dördült

el és a gyilkolásra szánt golyók a feje fölött furódtak a kapufélfába. *Petrovics* jelentést tett a rendőrségnél, ahol *Guin* Domokos azt vallotta, hogy csak *Juszuleszku* lehet a tettes, mert az elkérte puskáját azzal a kifogással, hogy egy kutyát akar lelőni. Később az is kiderült, hogy *Juszuleszku* benn járt Aradon puskaporért. Erre aztán elővették *Juszuleszku* Miklóst, aki beismerte, hogy ő lőtt *Petrovics*-ra. Azért akarta meggyilkolni, mert félt, hogy *Petrovics* beváltja a szavát és lelövi. *Juszuleszku* vallomása után Temesvárra kísérték és átadták a kir. ügyészségnek.

— **Pörül járt házasságszerző.** Nagy feltűnést keltett egyik aradmegyei község agszüzei között *Kuk* György megjelenése. A falu közepén kihirdette, hogy akármilyen vén a teány, ő férjet szerez neki. *Huple* Tógyernek Andornyika leánya oda lett örömeiben erre a beszédre, mert a kisasszony, a ki melleleg mondvá tetemes számú éve mellett szép se volt, már régen vágyott a házasságra. *Kuk* György ur felszedte *Huple* Andornyikától a közvetítés díját s azzal eltűnt. A harcziás amazon azonban nem hagyta ennyiben a dolgot, hanem utána ment a ravasz szédelgőnek s annyira megfenyegette a feljelentéssel, hogy *Kuk* megkérte a kezét s elvette a szépséges Andornyikát. Felvagyunk tehát jogosítva a következő himen-hir közlésére: *Kuk* György köz- és váltó szédelgő és *Huple* Andornyika jegyesek. Legyenek boldogok.

— **Eltűnt diák.** *Szabó* Gyula aradi községi bírósági kézbesítő 13 éves Gyula nevű fia egy hét előtt eltávozott otthonról s azóta nem került elő. A fiu, ki a harmadik polgári osztályba iratkozott volna be az idén, szorgalmas és jó viseletű tanuló. Hogy hova mehetett, szüleinek fogalmuk sincs róla. A rendőrség most körözteti.

— **Mezítelen öngyilkos.** Megirtuk tegnap, hogy a lánczidről egy mezítelenre vetkőzött férfi ugrott a Dunába s egyben revolverrel föbelötte magát. A ruháiból kiderítették, hogy az öngyilkos *Szudy* László miskolci születésű realiskolai tanuló, ki 25 éves kora daczára a hetedik osztályba járt. A tanulásban betegsége gátolta s valószínűleg ez vitte a halálba is.

— **Az E. M. K. E. vagyona.** Az E. M. K. E. augusztusi közgyűlésének jelentését most készítette el *Sándor* József t. alelnök titkár. A jelentés szerint az egyesület vagyona f. évi augusztus 1-én: Kész vagyon bankelhelyezésekben, értékpapirokban, kölcsönökben és ingatlanokban 2.351.766 k. 37 fill. Ez a szám mindenestre szép és örvendetes s óhajtható, hogy minél nagyobbra növekedjék az évek folyamán és hogy az E. M. K. E. sikeresen megfeleljen annak a nemes és magasztos feladatnak, melyet programjába kitűzött.

— **Jellemrajz.** A párisi bérkocsis sztrájk ötletéből *Jean-Bernard* érdekes jellemrajzot írt a kocsisokról: „A párisi bérkocsis — mondja *Bernard* — tele van hibával és nem tudom egyetlen jó tulajdonságát sem megemlíteni. Egy jó kocsisra ezer barbár jut. Őket, kik Páris legborzalmasabb alakjai, valóban csak barbároknak lehet nevezni. Ha az ember igénybe akarja venni szolgálatukat, gorombák, udvariatlanok, pénzsóvárok és magános nőkkel szemben durvák. Ha esik, vagy nem tetszik neki az orrod, akár föl se vesz a kocsijára. Ha vasárnap, vagy bármelyik ünnepen sétakocsizást akarsz tenni, előbb husz kocsist kell megfognod, míg a huszonnegyedik végre megtisztel azzal, hogy a tarifán meghatározott árnál jóval drágábban megkocsikáztat. Mint munkás kevésbé érdekes az a főelve, hogy mennél többet zsaroljon ki az utastól s mennél kevesebbet adjon a gazdájának. A bérkocsivállalkozó 14—15 frankért térbe ad egy kocsit és két lovat a kocsisnak, a ki könnyen megkeres naponta 28—30 frankot. A tiszta kereset tehát 14—15 frank, jó napokban még ennél is nagyobb. Több a jövedelme, mint sok nagyobb rangú hivatalnoknak, a kiktől pedig nagyobb műveltséget és tudást követelnek. Mi annak az oka, hogy a kocsisok mégis mindig panaszkodnak? Ez onnan van, hogy a legjobban esznek és isznak. A bakon a legfino-

mabb szivarokat szívják s nem lehet csodálni, ha folyton pénzzavarban vannak. A kocsisok egy társulatnál be vannak biztosítva, a mely napi tíz centime befizetése ellenében minden anyagi kárukat megtéríti, ha valami szerencsétlenséget idéznek elő. A mult esztendőben történt, hogy *Mesureur* volt kereskedelmi miniszter nejevel addig vágatott örült módon egy kocsis, míg az urnó kiesett a kocsiból. Ha az utas, a ki bizonyos időre bérelt ki egy kocsit, ki akar szállni, mert a gyors hajtás miatt veszélyeztetve látja testi épségét, a kocsis a legdurvább ellenállást fejt ki. — A jellemrajz nem valami kellemetes tulajdonokkal ruházza fel a párisi bérkocsisokat, azt a legnagyobb optimista sem meri állítani.

— **Figyelmeztetünk bárkit,** hogy esőernyők, alsóingek, melegebb harisnyák, férfi divat czikkpek roppant választékban és bámulatos olcsó árakon kaphatók mindig *Porter* Vilmos koronás áruházában Aradon a Központi szálloda épületében.

— **Halál az utcán.** *Schäffer* Józsefné 56 éves budapesti házalonő ma reggel a Rákóczytéren a vásárcsarnok előtt hirtelen rosszul lett s pár perc múlva meghalt. Bevitték a bonczoló intézetbe. — Hasonló sors érte *Blaha* Gyula 56 éves asztalos mestert, a *Magdolna-utca* 38. szám alatt levő házában. Valószínűleg szívszélhűdés érte őket.

— **Az aradmegyei közkórház** betegforgalmának kimutatása 1900. augusztus haváról: Maradt a mult óról 106 fi, 94 nő, e hóban felvételt ápolásra 130 fi, 88 nő, összesen ápolatott 236 fi 182 nő = 418. Ezek közül elbocsátott gyógyulva 46 fi, 47 nő, javulva 58 fi, 28 nő, gyógyulatlan 6 fi, 7 nő, meghalt 15 fi, 10 nő, összesen fogyatkozás 125 fi, 92 nő, maradt ápolás alatt 111 fi, 90 nő = 201, ápolási napok száma 5883.

— **T. Üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Pör a Ganz-gyár ellen.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, szeptember 4.

Két évvel ezelőtt a Ganz gyár igazgatósága indítatva érezte magát, hogy *Mohacsek* Frigyes nevű hivatalnokát azonnal elbocsássa állásából. Ezen alkalommal az elbocsátott hivatalnok szolgálati bizonyítványában csupán a szolgálati ideje tartalmát említette fel az igazgatóság, egyebet semmit. *Mohacsek* ezzel nem elégedett meg s beperelte a gyárat az iparhatóságnál oly bizonyítvány kiadása iránt, melyben az elbocsátás okai is fel legyenek tüntetve. — Az iparhatóság utasítására a Ganz gyár ki is állított egy ilyen bizonyítványt, csak hogy ezt *Mohacsek* nem köszönte meg. Azt írta ugyanis ezen bizonyítványában az igazgatóság, hogy *Mohacsek* Frigyesről oly cselekmények jutottak az igazgatóság tudomására, amelyek nem felelven meg a gyár szabályainak s ezért kénytelen volt az igazgatóság *Mohacsek*et szolgálati állásából azonnal elbocsátani.

Mohacsek ezen bizonyítvány tartalma által sértve érezte magát becsületében, bűnvádi panaszt adott be a bizonyítvány aláírói *Asboth* Jenő és *Mitterdorfer* Lajos vezérigazgatók ellen becsületsértés vétsége miatt.

Ma tárgyalta ezt az ügyet a budapesti büntető kir. járásbírósnál *Szilva* Géza albiró. A tárgyaláson a panaszos *Mohacsek* dr. *Török* Sándor ügyvéddel jelent meg. A bepanaszolt igazgatók képviselőtében a Ganz gyár jogtanácsosa dr. *Kiss* Dénes ügyvéd volt jelen.

A sértett fél képviselője mindenképp előtt kifogást emelt az ellen, hogy a vádlott igazgatók nem jelentek meg személyesen. Kérte e végből a tárgyalás elnapolását, hogy személyes megjelenésre kötelezhetők legyenek.

Dr. Kiss Dénes ügyvéd, a vádlottak képviselője tiltakozott ez ellen s a bűnvádi perrendtartásra hivatkozva, mely szerint a jelenlegihez hasonló esetekben a vádlott a tárgyalásra maga helyet védőt is küldhet kéri a tárgyalás megtartását.

A bíróság a panaszos indítványát elvetette s a tárgyalás folytatását rendelte el.

Dr. Török Sándor, a panaszos ügyvédje a bírói végzés ellen semmiséget jelentett be.

A tárgyalás további folyamán panaszos képviselője kiterjeszkedve az eset előzményeire, arra helyezi a fősúlyt, hogy a bizonyítvány szövegében czélzás történik oly cselekményekre, amelyek büntetendők s ezért az ezekkel való gyanúsítás is becsületsértő.

A panaszlottak képviselőjében megjelent védő erre kijelentette, hogy ismerve a korábbi perekből a panaszos „természetrájtát” a bizonyítvány kiállításakor ovatosságra intette védeczeit. A bizonyítvány jelenlegi szövegében nincsen semmi becsületsértő kifejezés, hiányzik tehát a tárgyi tényálladék. Ez alapon kéri védeczei felmentését.

A bíró ezután kihirdette az ítéletet, mely a bepanaszolt igazgatókat tárgyi tényálladék hiányában felmentette a vád terhe s következményei alól s a panaszost az összes költségek megfizetésében marasztalta el. Az ítélet ellen a panaszos felebbezett.

VAROS ES MEGYE.

Sorrendje

az Arad szab. kir. város törvényhatósági bizottsága részéről 1900. évi szeptember 12-ik napján d. u. 4 órakor tartandó rendes havi közgyűlésében tárgyalás alá kerülő ügydaraboknak.

1. A polgármester jelentése folyó évi aug. hóról. 2. A nagymélt. m. kir. belügyminiszterium körrendelete u. cs. és kir. apostoli Felsege születés napja alkalmából országszerte kifejezett üdvözlésért nyilvánított legmagasabb köszönet közhírré tétele tárgyában. 3. A tanács jelentése a nagymélt. m. kir. földművelésügyi Miniszterium rendeletére „az állatorvosi közszolgálat államosításáról alkotott 1900. évi XVII. t. cz. életbeléptetésénél szükséges m. kir. állatorvosok alkalmazása tárgyában. 4. A nagymélt. m. kir. belügyminiszterium intévénye az 1898. évi XXI. t. cz. 8. szakasza értelmében gyakorlandó közsegélyezés módjáról alkotott törvényhatósági szabályrendelet tárgyában. 5. Győrvármegye Alispánjának kérelme Győrvármegyében f. évi június 22-iki ctyklon szerű jégvihar által tönkrement lakóság részére nyújtandó könyörödomány iránt. 6. A tanács jelentése az Aradon üzembe helyezendő „Első magyar szalmaanyag gyár” részére a városi törzsvagyonból átengedendő terület iránt. 7. U. a. a volt *Mittelmann*-féle épületek és telek adás vétele tárgyában. 8. Arad sz. kir. város törvényhatóságánál üresedésbe jött egy fogalmazói állásnak. 9. Egy szülésznői állásnak választás utján való betöltése. 10. Polgármester előterjesztése a törvényhatósági utak 1901—1902 évre összeállított költség előirányzata tárgyában. 11. A pénzügyi bizottság jelentése a honvédhuszáraktanya építési költségeinek kölcsön utján való fedezése tárgyában a „Pesti Hazai Első takarékpénztár” egyesület által tett ajánlatra. 12. Pécs sz. kir. város közönségének átirata a köztisztviselőknek a községi teher viseléséhez leendő bevonása tárgyában a képviselőházhoz intézett felirat partolása iránt. 13. A polgármester jelentése a Neuman-testvérek cég által tett 20000 koronás alapítvány tárgyában.

Institoris Kálmán,
főjegyző.

SPORT.

+ Az Aradi Athlétikai Club ma este *Tedeschi* Viktor elnöklete alatt választmányi ülést tartott, melyen több érdekes sport-ügy került

tárgyalásra. Felolvasták özv. dr. *Traytler* Andorné urnő köszönő levelét, melyet abból az alkalomból intézett a klubhoz, hogy a választmány boldogult férje, a klub néhai orvosának elhunya alkalmából részvét-iratot intézett hozzá. A mult ülésen, mikor a klubot a gyásztól még rövid idő választotta el, az új orvos választása elmaradt. Ma ejtették meg azt s *Tabakovits* János dr-t választották egyhangulag klub-orvossá. Az ülésen, *Matusik* Márton kapitány előterjesztésére, ehatározták, hogy október hó 15-től megkezdik a polgári fiu-iskola torna-termében a *torna-órakat*, melyek a meleg időszakban szüneteltek. Egyben szóba került a *vivás* is, melyben tavaly olyan szép eredményt mutatott fel a klub. A jelen szezonban ismét *Maione* Vincenzó, a kiváló olasz mester vezeti a klub tagjait a *vivásban*. A *football* játékot a klub *football* csapatai vasárnap és ünnepnapokon tartják, délutáni 3 órai kezdettel. Több napirendre került folyóügy közül kiemelendő az a jegyzőkönyvi köszönetnyilvánítás, melyet a választmány *Filperger* György földbirtokosnak szavazott meg, abból az alkalomból, hogy a klub tiz tagját gyalogló kirándulásukkor gyoroki kolnájában magyaros vendégszeretettel fogadta.

NAPIREND.

Szeptember 5. Szerda. Róm. kath. naptár: Jusztin, Lőrincz. — Protestáns naptár: Jusztin, Lőrincz. — Görögkeleti naptár (augusztus 23.): Farkas vértanú. — A nap két 5 óra 9 perczkor, nyugszik 6 óra 15 perczkor. — A hold két 3 óra 45 perczkor, nyugszik 0 óra 18 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 765.0 milliméter. délután 2 órakor 763.3 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 13.2, délután 2 órakor C° + 17.3. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor N. 5, délután 2 órakor EN. 4. — Felhőzet reggel 7 órakor borult, esik, délután 2 órakor felborult. — Csapadék az utóbbi 24 órában 7 milliméter.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Meleg, száraz, enyhe.

Szabadságharczi emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, I-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 9 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Ereklje-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Szeptember 7—9. A lövész egyesület Lőrincz-napi díjlővészete.

Szeptember 8—9. Az arad-hegyvidéki turista-egyesület kirándulása Piskire.

Szeptember 12. Városi közgyűlés délután 4 órakor.

Szeptember 12—13. Országos pinczergyűlés Aradon.

Szeptember 15. Gőzgépezők és kazánfűtők vizsgálja.

Szeptember 16. A „Zsránd” kerékpáros-egyesület versenye (Brád-vagyalmági országuton); táncmulatsága (Hungária-vendéglő). — A világi önszegélyező-egyesület mint szövetkezet közgyűlése délelőtt 11 órakor.

Használt iskola-könyveknél
a bekötést ingyen adom.

Használt iskola-könyvek
minden iskola részére

erős, tartós kötésben,
és tiszta, kifogástalan állapotban

félárban kaphatók

KERPEL IZSÓ
könyvkereskedésben

ARADON, Andrassy-tér 20. szám, (Aréna-épület.)

Használt tankönyveket cserében vagy készpénzért negyedáron átveszek. 2520

Használt iskola-könyveknél
a bekötést ingyen adom.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Uj-aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Uj-Arad, szeptember 4.

Az eső már csak a szántást segíti elő, míg a tengerit már legfeljebb érésétől tartja vissza.

Az üzlet napról-napra lanyhább.

Liszt-üzlet egyáltalán nincs.

Tengerit és árpát sürgősen keresnek, míg a búzát kínálják.

A mai hetivásárra nagy behozatal volt, dacára az éjszakai és reggeli esőnek. Mintegy 4—5000 métermázsa buza és 5—600 métermázsa árpa és 6—700 métermázsa rozs került forgalomba a következő árak mellett:

Mai árak: Az árak 50 kilogramm súlyegységet véve alapszámításnak, korona értékben:

I-ső minőségű buza 6.60—6.70.
Közép minőségű buza 6.40—6.50.
Tengeri 5.80—6.—
Uj-rozs 5.90—6.—
Uj-árpa 5.70—5.80.
Uj-zab 4.40—4.50.
Az irányzat lanyha.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, szeptember 4.

Délitőzsde. A buzaárakat kielégítő, vételkedvőnyöngye. Lanyha irányzat mellett 35,000 métermázsa került forgalomba. változatlan árákon. Egyéb gabonanemű lanyha és néhány fillérrel olcsóbb. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.58—7.60
Buza 1901. áprilisra	7.98—8.—
Rozs októberre	7.01—7.02
Rozs 1901. áprilisra	7.33—7.34
Zab októberre	5.27—5.28
Zab 1901. áprilisra	5.59—5.59
Tengeri szeptemberre	6.14—6.16
Tengeri októberre	—
Tengeri 1901. májusra	4.92—4.93
Repce szeptemberre	—

Zárul 4 órakor:

Buza októberre	7.59—7.60
Buza 1901. áprilisra	7.99—8.—
Rozs októberre	7.01—7.02
Rozs 1901. áprilisra	7.33—7.35
Zab októberre	5.27—5.28
Zab 1901. áprilisra	—
Tengeri szeptemberre	—
Tengeri októberre	—
Tengeri 1901. májusra	4.92—4.93
Repce szeptemberre	—

Zárul 4 órakor:

Osztrák hitelrészvény	675.50
Magyar hitelrészvény	659.—
Leszámitolóbank részvény	448.50
Rima-Murányi vasmű részvény	545.50
Osztrák-magyar államvasúti részvény	672.—
Közúti vasút	614.—
Városi villamos vasút részvény	290.—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. szeptember 4.

Magyar aranyjárdék 4 $\frac{0}{10}$	98.10
Magyar koronajárdék 4 $\frac{0}{10}$	90.70
Magyar arany 4 $\frac{0}{10}$	100.—
Magyar ezüst 4 $\frac{0}{10}$	99.60
Magyar keleti vasút	97.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	90.30
Magyar italmegváltási kötvény	98.25
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyeregyársorsjegy kölcsön	159.—
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	140.—
Osztrák papírbárdék	97.35
Osztrák járdék ezüst	97.20
Osztrák járdék arany	97.15
Koronajárdék	97.40
1860-iki államsorsjegyek	133.—
Osztrák-magyar bankrészvény	1705.—
Magyar hitelbank részvény	689.—
Osztrák hitelintézet részvény	675.—
Osztrák-magyar államvasút	673.50
20 frankos arany (Napoleonador)	19.25
Német birodalmi márka	118.10
London	242.—
Páris	96.20

S z e s z ü z l e t

— Szeptember 4. —

Mal jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter % beleértve 70 korona fogyasztási adót.
Szárított moslék 11 korona métermázsánként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Szeptember 4. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fialat nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 96 — 97 fillérig. Fialat közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 95 — 96 fillérig. Fialat könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban 96 — 98 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban — fillérig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban 96 — 97 fillérig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 95 — 96 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban 95 — 96 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokásszerű levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillérekben értendők. Szokásszerűleg a hizott sertések teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 40% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadóknak.

Sertéslétszám. Szeptember 1-én volt készlet 38805 darab, szeptember 2-án főlhajtatott 872 darab, szeptember 2-án elszállított 781 darab, szeptember 3-án maradt készletben 38896 darab. Üzlet: Változtalan.

C S A R N O K.

A z i f j u.

Irtá: F. D.

Az énekesnő persze nem volt olyan fiatal, mint a milyennek a színpadon látszott; sőt felnőtt fia is lehetett volna már és az a fiu akár inósebb is lehetett volna annál az ifjunál, a kiről szólani akarok.

Jó családból való, felügyelet alatt tartott legényke volt az ifju: mamája bizony fájlalja, hogy még most is nem tarthat mellette nevét. Szinte kizozta az a gondolat, hogy fia egyedül jár az egyetemre annyi idegen ember közt. Mi minden érhet ott egy fiatal embert! A mi a színházat illeti, természetesen csak olyan darabot volt szabad megnéznie, melyet már a mama látott és számára alkalmasnak ítélt. Valam csiklandós darabhoz sohasem juthatott, ellenben Aidát már huszszor látta. A mama ugyanis a klasszikusokon kívül ezt tartotta a a legkevésbé veszélyesnek. Drámaszerű bucsuzkodás volt az, mikor a mamának május végén fürdőre kellett mennie — a papa is rábeszélte, az orvos is parancsolta — és fia csikáját nem vihette magával, mert az egyetemen még folytak az előadások.

Az ifju számára pedig ez a junius volt az ánitott idő, a rég várt alkalom, a mikor ő is az élet árjába vetheti magát, még pedig ott, a hol legjobban hullámszik. Meg akarta ismerni az életet: meg akarta szerezni az első „eseményt“, a nagy eseményt, mely behasson lelkébe, hogy szétroncsoljon ott minden jót, nemest, szépet annyira, hogy aztán ő is büszkén mutathassa lelke sebeit, roncsait. Ilyen vágyai voltak — szegény fiunak.

Csak „eseményem“ legyen, majd aztán meglátják, hogy mi lakik bennem. És akkor végre a mama is be fogja látni, hogy így nem megy tovább — már nem megy. — És ment, hogy az első törvényt megszegje.

A mama kijelölte számára azokat az operákat, melyeket szabad megnéznie és melyeket nem szabad. A tiltottak közé tartozott a Prévost Puccini Manon Lescaut-ja is, mert féltette a mama kellemesen korrumpáló zene hatásától, azután meg, ne tudja meg a fiu, hogy olyan nő is van a világon, mint Manon. Milyen könnyen megtalálná a fiatal lélek hasonmását az életben? — Tehát a Manont fogja az első estén megnézni. A papa nem szokta megkérdezni hogy mi terve van a napra, az estére. Az az

anya gondjára volt bízva és az nincs most otthon. Elsőbb rendű helyet persze nem mert vásárolni. Ott könnyen megláthatná őt valaki, az emberek pedig olyan fecsegők és roszelelkűek: a mama mindjárt megtudná és aztán bánkódna. Vihnye ugye használ neki, még ott találná hagyni a kurát. Hát ha aztán még a zsebpénzét is felényire szabná?

Tehát lopva, pirulva szorongva osont föl a karzatra. Onnan nézte Manont.

Sorsfordulat!

Ez az este változást hozott a lelkének. Ittasmárosan sétált néhány órát néptelen utcákon! vacsoráról megfeledkezett a helyett poézis szállta meg a lelkét. Sápadtan, reszketeg tagokkal botorkált reggel a lakására.

Megszerette Manont.

Néhány órai nyomoruságosan nyugtalan álm után fölkel és a tükörbe nézett.

Fáradt, fakó arc tekintett rá vissza abból. Bizonyára szerelmes és nagyon szerencsétlen vagyok, mert másképp nem nézhetnék így ki, ilyen tönkretetten, ilyen valóban kétségbeesetten.

Elérkezett a nagy pillanat. Önmagát is meglepte a tragikus kezdet. Tehát egy színésznő, egy énekesnő lett a sorsa! Ő — a jó házból való fiu — és az — a festett világból! Verset költött!

Mit érhet neked a szerelem?
S mit hoz reám? Mi lesz velom?
Más világból jövök feléd im.
Ah elérlek-e? — — — — —

Ez a gondolat megdöbentette. Becsületesen járjon el? Fölajánlja neki a kezét? Akkor várnia kellene, míg nagykoru lesz, mert csak akkor kapja meg a vagyonát — a kötelees részt meg kell kapnia — vagy talán inkább ah! nagyszerű gondolat! — minden csepp vére pezsegve tódult az agyára — így fog tenni, — igen el nem veszi, a nevét nem adja neki — annyi tekintettel tartozik a családjának — hanem — és az erős elhatározása — tönkre fogja magát tenni miatta! Es megolvasta a pénzét. A mama csak egy hétre szokott neki előre kiadni, de a papának sok a dolga, gondja, az kiadta az egész hónapra valót előre. Huszonnyolcz forintja még megvan belőle.

Az Opera portása ingyen adta meg az énekesnő lakáscsimét. A levél is csak három krajczárba került, a melyben nevét és vagyonát az imádott nő lábai elé helyezi, (itt nem a 28 frtra gondolt.) De a hordár már egy forintba került, hogy elvigye a pompás bolyakosarat, a melyért szintén tizenöt forintot fizetett, — hisz olyan járatos volt még az ilyesemben. Adósságszínalásra még csak nem is gondolt. Hódoló levele alá kiírta a teljes czimét és választ remélt reá. Addig is míg időt talált a levélírára a „legdrágább hölgy“ és majd megengedi, hogy személyesen mutassa be hódolatát, addig is mindennap bokkrétát küldött neki.

Persze mindennap kisebbet, mert nagy ur ám a pénztárca. Még a szívnek is parancsolni akar. Előbb a régi iskolakönyvek, azután a szép ajándékművek, remekírók, végül már a jogi tankönyvek is az ódonkönyvkereskedőhöz vándoroltak. Es levél még mindig nem érkezett. Tovább nem tartja ki. Felkötö a leghódítóbb nyakkendőjét, fölhuzza a legsárgább keztyűjét és elmegy a ***-utcába, a hol O lakik.

De próbán volt éppen. Másodszor meg még nem kelt föl. Harmadik ízben a zene-tanár volt nála, negyedszer vendégek. Mikor ötödször fordult be az utcába, melynek minden-köve tanuja az ő bánatának, akkor reámosolygott a szerencse. Szembejött vele a hölgy két kutyuska kíséretében . . . bizonyára sétálni indult.

Elhatározta, hogy követni fogja és alkalomadtán megszólítja. Utána ment Hol közelebb, hol távolabb, de mindig nyomában. Mintha csak kutyuskának szegődött volna ő is. Az énekesnő pedig idegessé tette ez a néma hódolat. Már három negyedórája, hogy nyomon követi és olyan tágrameredt szemekkel tekint reá. Rövidebbre fogta a kutyák zsinórját és futni kezdett. Aközben pedig bus-keserűen panaszkodott magában.

— Istenem, a hangom. Szaladnom kell, beleizzadok, meghülök, bereked a torkom. És az igazgató ugysis gyűlöl engem. Csak szél ne

kerekedjék, poros szél. Istenem, ebben a városban sohasem biztos az ember. Ha berekedek, az igazgató mindjárt azt a . . . személyt lépteti föl. Csak már otthon volnék. Ez a fiu kellemetlen nekem . . . talán bolond . . . talán anarchista . . . vajjon mit akarhat tőlem? Talán a vetélytársom bérelte föl. Tudják hogy milyen könnyen ideges leszek. Csak már haza érnék!

De mennél jobban futott az ifju annál jobban hágott a nyomába. Végre elérte a kapuját. Futott a kis kerten át. De nem, nem fog elszökni előle. Az ifju megszólítja, hangja remegett, inkább a felindulástól, mint a futástól.

— Kisasszonyom!

De a hölgy egész erejéből dörömbölt az ajtón. A kutyák morogva vicsorgatták a fo-gaikat.

— Kisasszonyom, — itt megint elakadt. — Mondja meg kérem a kutyáknak — hogy — hogy én szeretem önt. — En örült vagyok — a szerelem örültje . . .

(Vége következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Szeptember 4. —

Fehér Kereszt szálloda. Bretter Lajos utazó Budapest. — Meyer Zsigmond utazó Bécs. — Deutschmann Sándor utazó Budapest. — Schweiger Henrik birtokos N.-Halmagy. — Schäfer Szigfried gyáros Lipcse. — Kedich Ede utazó Budapest. — Jakob Aladar magánzó Temesvár. — Zucker Imre utazó Bécs. — Zuckman Ignác kereskedő Taucz. Blum József utazó Bécs. — Rosenbaum Henrik utazó Bécs. — Grossmann Lajos utazó Budapest. Brend Simon utazó Bécs. — Rónai Jenő utazó Budapest. — Grünvald József utazó Grác. — Hofman Ottó utazó Salzburg. — Ulman Henrik utazó Olmütz. — Brodmann Oszkár utazó Bécs. — Klein Ignác utazó Budapest. — Geró Géza utazó Budapest.

Vass Szálloda. Goldis Kálmán tanár Brassó. — Funkl József utazó Bécs. — Herczog Gyula hivatalnok Budapest. — Bienenstok Mór kereskedő Miske. — Klein Mór utazó Nagy-Kanizsa. — Herschkovitz Ignác fkereskedő Zám. — Kádár Kálmán közgyám N.-Halmagy. — Berger József utazó Bécs. — Zug József utazó Brünn. — Widder Zsigmond utazó Budapest. — Kohn Jakab utazó Budapest. — Adler József bankigazgató Temesvár. — Glück József kereskedő Budapest. — Fodor Mihály utazó Bécs. — Strasser Lajos birtokos Velemare. — Herschkovitz Emil fkereskedő Zám. — Tokody Viktor p. ü titkár Fiume. — Schwartz J. utazó Budapest.

Központi Szálloda. Jakabffy Dezső birtokos Arad. — Lonovics Ferencz birtokos Makó. — Weisz Mór kereskedő Gyula. — Rátvay Lipót kereskedő Temesvár. — Schmith Henrik kereskedő Villány. — Mikolai István magánzó M.-Ujvár. — Dr. Normer Károly vezértitkár Berlin. — Kahn Hut kereskedő Bécs. — Heinrich Antal főfelügyelő Budapest. — Dr. Löhner Flórián törzsorvos Fehértemplom.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Gyorsvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szm. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinig délután	2.04	Radnáról délután	2.38
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnái este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	7.18	Gyorsvonat délelőtt	8.08
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjél	10.55
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borossebesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borossebesig szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

ARADI KALAUZ.

Méltóságos báró Bohus István ur házában
Atzél Péter-utczában
a színház főbejáratával szemben van

Maresch Gyula

férfi-divat és díszműárak Uzlote,

== ahol a legújabb párisi és egyéb ==

különlegességek

a legnagyobb választékban kaphatók.

Városi és megyei telefon 439.

WEINBERGER FERENCZ

arany, ezüst és ékszer műves.

Elsőrendű ékszer készítő és javító műhely.

ARAD, KÖZPONTI-SZÁLLODA.

Ajánlja dusan berendezett arany-, ezüst- és ékszer,
valamint valódi

== GENFI ZSEBÓRA ==

nagy raktárát.

PÉNZT

és időt mindenki megtakaríthat, ki szükségletét nálunk fedezi, mert sok

1000

legjobb minőségű cikket olcsóbban, mint bárhol beszerezhet.

Mindenféle vásznak, Chiffon, kanavász, ruhasefir, batiszt,

== divat szövetek ==

barchetek, selyem kendők, zsebkendők, ágyterítők, szőnyegek, csipke és szövet függönyök, paplanok, szalmazsák, női, férfi és gyermek **ingek**, trico alsó-ing, és nadrág, gallér, kézelő, korzetták, alsó szoknyák, lábravalók, gyermek ruhák, kötők, kalapok, sapkák, keztyük, harisnyák (**fegy-házi munka**), nyakcsokrok, nap és esőernyők, pénzes erszények, szivar tárczák, tollkések,

iskola táská

utazó bőröndök (koffer), **fésük (helyi ipar)**, fog, haj és ruha kefék, tajtékpipa és szipka, nadrágtartó, övek, szíjak, illatszer, szappan, disz-virág fátyolok, selyem, szalag csipkék, kötő- és himző pamut, czérna és gép-selyem, mindenféle bélés áruk és szabó kellékek.

Szóval még számtalan itt elő nem sorolt cikkek, melyek a divat, kézmű és lövidáru szakmába vágnak.

olcsóbban mint bárhol

nagy választékban kapható; — továbbá

gyermek játékokban

nagy választék. — Becses látogatásért esd

Kilényi C. és Tsa

Arad, Andrassy-tér 20. szám,

== a „Kék golyóhoz.” ==

Assael H. és fia

— ékszer, —
ezüst és svájcezi zsebóra raktára

ARAD,

Atzél Péter-utca 1., a színházzal szemben.

Legjobb 95 kros keztyük

— vannak —

Hoffmann Sándor

árúházában

a „Fecskehez.”

Divatárú tárgyak

Kalapok, Czipők, Nyakkendők, Kézellők, Essőernyők; továbbá Gyermek kocsik, Szallagok, Csipkék, Pamutok, Zsinórdiszek, még a készlet tart. jutányosan eladtnak

RUZSONYI ENDRE

divatüzletében

ARAD, Andrassy-tér, Hungária kávéház mellett.

Alapított 1876.
Városi és megyei telefon 312.

WEINBERGER JÁNOS

czipő áruháza

A „NAGY CSIZMÁHOZ”

ARADON.

Fióküzlet: Temesvár, Jenő főherceg-u. 5.

Világhírű

Triumph-czipő

egyedüli elárásító helye.

Hat kiállításon első díjjal kitüntetve.

KOHN JÓZSEF

épület és műbádogos
csatornázás és vízvezeték házi berendező

ARAD.

Uzlet:

Andrassy-tér 13. Minorita ép.)

Telephon: 333.

Páris, 1883. állami ösztöndíjjal kitüntetve.

Műhely:

Batthyányi-u. 38. (Saját ház.)

Telephon: 321.

Ajánljuk háztartási és ipari célokra elsőrendű

darabos bükkfa faszenet

25 kilós zsákokba csomagolva, ugyszinte uradalmak, lakatosok, gépészek és kovácsok részére

elsőrendű kovács-köszenet

50 kilós zsákokban csomagolva,

a legjutányosabb számítás mellett.

Ugy a faszén, mint a kőszén díjmentes hazaszállítását készséggel eszközöljük.

Kneffel Károly és Fia

vaskereskedése Aradon.

A n. é. férfi közönség b. figyelmébe!

A legújabb őszi és téli „hazai” és külföldi szövetek már megérkeztek és
megtékinthetők:

Schäffer Henrik-nél

Arad, Szabadság-tér 21. . . . Telefon 208.

Sandauer Samu

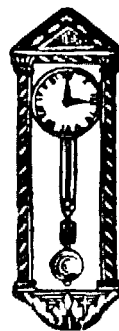
— czipész —

Arad, Salacz Gyula-utca, Habereger-ház.

Elvállal mindennemű

női és uri czipők

készítését és javítását.

Alapított 1878-ban.

KRIEGLER H.

műrás és ékszerész

ARADON, Andrassy-tér 20. szám.

(Aréna-épületben.)

Ajánlja legnagyobb választékú

óráit és ékszereit.

■ Nálam vásárolt és javított órákért három évi jótállás. ■

!!KELL mindenkinek KELL!!

Csipkék — Szallagok — Ruhadiszek — Kel-

lékek — Fátyolok — Keztyük — Harisnyák

Nyakkendők — Miderek és Gyermekruhák

legolcsóbb árban kaphatók

KELL MANÓ-nál

ARAD, Andrassy-tér, Első Aradi Tkp. épületben.

== Veszek ==

zálogcédulákat!!!

tört aranyat, ezüstöt és ékszeres tárgyakat a legmagasabb árban.

Eladás legjutányosabb árban kedvező fizetési feltételek mellett is

DEUTSCH IZIDOR

órák, ékszerész Templom-utca, Minorita-palota

Szőnyegek.

DOMÁN SÁNDOR

Szabadság-tér 17.

ÁGYNEMŰ-GYÁR.

Rosenblüh H. és Társa

Arad, Szabadságtér és Forray-utca sarkán.

Ujdonságaink

ruha kelme, flanel, kasan, fekete kelme és barchetokban már megérkeztek.

A közelő iskolai évadra különösen ajánljuk

fegyházban kötött gyermek harisnyáinkat,

valamint a legjobb minőségű

gyermek fehérneműinket,

melyekből nagy választékot tartunk.

Mintákkal készséggel szolgálunk.

Rosenblüh H. és Társa Arad,

Alapított 1840.

Szabadság-tér és Forray-utca sarok.

Alapított 1840.

4003/1900. tkvi sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A borosjenői kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pankotai polgári önszegélyző egy-let mint szövetkezet, továbbá a pankotai népbank, Kollin József duudi lakos és a Taucz vidéki önszegélyző egyesület tauczi cég végrehajtók javára, kiknek csatlakozása ezennel kimondatik; Halmazsán Ambrosie kurtakéri lakos végrehajtást szenvedő elleni 250 korona és több rendbeli tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. törvényszék, és a borosjenői kir. járásbiróság területén fekvő s a Kurtakér községi 296. sz. telekjzönyvben A. I. (847—849), 920, 1230, 1531, 1756. hrsz. ingatlanok Halmazsán Ambrosiét illető fele részére özv. Halmazsán Szaván Szaricza javára bekebelezett szolgálmi jog érintése nélkül 1064 koronában megállapított kikiáltási árban az 1900. évi szeptember hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Kurtakér községében megállapított nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni, u. m.:

1. Ha a kikiáltási áron felül ígért nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2. Árverelni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 106 kor. 40 fillért készpénzben vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 86. §-ában előírt óvadékképes értékpapirok-

ban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított hatvan nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39415. igazságügyminiszteri sz. alatt kelt rendeletében előírt módon a buttyini kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság tkvi hatóságánál és Kurtakér, Ternova és Apatelek községek előjáróságánál megtekinthetők.

Borosjenői kir. jbiróság tkvi hatósága 1900. évi június hó 26-án.

Bittó,
kir. járásbíró.

Magy. kir. államvasutak Üzletvez. Aradon.

23089—1900. sz.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Arad—Mária-Radna bezárolag, Arad—Csaba kizárolag, Csaba kizárolag, Ósi kizárolag és Arad—Temesvár—Józsefváros kizárolag, Mária-Radna—Temesvár gyárváros kizárolag ösz-

szesen 295.5 kilométer hosszú vonalain, valamint az aradi üzletvezetőség hivatalos helyiségeiben: használatban levő összes szolgálati óráknak 1901. évi január hó 1-től számított 3 éven át jó karban tartása, javítása és szabályozása iránt ezennel pályázatot hirdetünk, minél fogva felhívjuk a pályázni kívánó és iparendélylyel bíró órákat, hogy 1 koronás bélyeggel ellátott és „Ajánlat a pályáórák jó karban tartására 23089—1900. I. szhoz” feliratu borítékba zárt ajánlataikat lepecsételve 1900. évi szeptember hó 18-án déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének általános (I.) osztályánál nyújtsák be.

Bánompénz fejében 100 korona azaz egyszáz korona készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb 1900. évi szeptember hó 17-ikének déli 12 óráig alulírt üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál Aradon leteendő.

Takarékpénztári betétkönyvek letét gyanánt nem fogadtatnak el. Ezen feltételektől eltérő, vagy nem a kitűzött határidőre beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok között a választás szabadon, a megajánlott összegre való tekintet nélkül történik.

A szerződési feltételek alulírt üzletvezetőség I. osztályánál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők illetve kívánatra postán megküldetnek; feltételezzük tehát ajánlattevőkről, hogy azokat ismerik és egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

Aradon, 1900. augusztus hó 27.

**M. kir. államvasutak aradi
üzletvezetősége.**

(Utánnomás nem díjaztatik.)

1658—1900. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pécskai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az aradi polgári takarékpénztár végrehajtónak, Oltyán Gyinu ó-pécskai lakos végrehajtást szenvedő elleni 1108 kor. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék, a pécskai kir. járásbiróság területén fekvő, Ó-Pécska község határában fekvő, az ó-pécskai 2717 sz. tjkvben A. I. 2. sorsz. a. ingatlanra az árverés: 2232 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1900. évi október hó 6-ik napján déli 10 órakor, ezen tkvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 223 korona 20 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécskán, a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóságnál 1900. évi április hó 11-ik napján.

Dr. Jakó, kir. albiró szabadságon,
helyette:

Novák,
kir. jbiró.

$\frac{1}{8}$ vételsorsjegy
20.—kor.

VI. sorsjáték.

6. osztály.

$\frac{1}{2}$ vételsorsjegy
80.—kor.

Húzás: 1900. szeptember 12-től október 10-ig.

Főnyeremény kedvező esetben:

EGY MILLIÓ KORONA.

Osztálysorsjegyeket ajánl:

az „Aradi ipar- és népbank“ pénzváltó üzlete

Fehér kereszt épület. Telephon 100. szám.

$\frac{1}{4}$ vételsorsjegy
40.—kor.

$\frac{1}{1}$ vételsorsjegy
160.—kor.

A jegyzői teendőkből jártas egyén

40 korona havi fizetés, lakás
és ételmezés mellett folyó évi
szeptember hó 15-től 25-ig

alkalmazást nyerhet

a bokszeji körjegyzőségénél.

19217/383/1900. sz.

Hirdetés.

Ezennel közzhírré tesszük, hogy
törvényhatóságunk területére nézve
általunk a törvényhatósági utaink
hálózatáról megállapított terveket
és úthálózat kiemelését 1900. évi
augusztus hó 25-től szeptember hó
25-ig a városháza emeleti tanács-
termében közszemlére kitéttük.

Szabadságában áll azokat bár-
mely adófizető polgárnak megtekin-
teni s azokra netáni észrevételeit,

vagy felebezését folyó évi szeptem-
ber 25-ig Arad sz. kir. város tanácsa
utján betérjeszteni.

Kelt Arad sz. kir. város törvény-
hatósági bizottságának 1900. évi
augusztus hó 8-ik napján tartott
rendes havi közgyűléséből.

Kiadta:
Institoris Kálmán,
főjegyző.

Egy jókarban levő

Kölber-féle olajtengelyű

kocsi

és egy

fatengelyű Sandlaufe

eladó

Boczkó-utca 9. sz. l.

Birtok- és házeladás.

Egy 400 kat. holdas nemesi birtok. betegség miatt különös olcsó és előnyös árban eladó. Áll 170 hold szántó, 200 hold őserdőből, a többi park, legelő és kaszáló. A birtok a termékeny Strigy mentén fekszik, kitűnő fekete humus egyenes fekvésű föld jó utakkal $\frac{1}{4}$ órányira vasúti megállóhely, $\frac{3}{4}$ órányira teherállomás és posta. A birtokon csupa új cserépfedéllel fedett épületek vannak. Van egy egyszerű 8 szobás kastély, gyümölcsös és szőlőkert, valamint gazdasági épületek, melyek mind jó karban vannak. Ára a birtoknak 45,000 ft. Fundus instruktussal, öszes berendezéssel és butorral együtt pedig 50,000 ft. A fundus instruktust 50 drb. különféle marha képezi. Kimutatható, hogy ezen föld holdanként 10 mm. elsőrendű búzát termeszt. Megjegyzem, ha az erdő fáit kitarolják, ez egész birtok árát kifizetné. Marhatenyésztésre nagyon alkalmas. A vételhez 25,000 ft készpénz szükséges.

Egy kis birtok 130 kat. hold, aradhoz közel, jó minőségű föld egy tagban, gazdasági épületekkel lakházzal és kerttel azonnal eladó. A vételhez 10,000 ft készpénz szükséges; a többi több évig törleszhető, kis kamattal.

Egy nagy kétemeletes bérház a főtéren, sok üzlethelyiségekkel örök áron eladó. A feltételeket személyesen közlöm, csupán megjegyzem, hogy évenként 7 százalék tiszta hasznat hoz minden kiadást leszámítva.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

Rosenberg Károly, ügynök

Eötvös-utca 12. (az udvarban jobbra.)

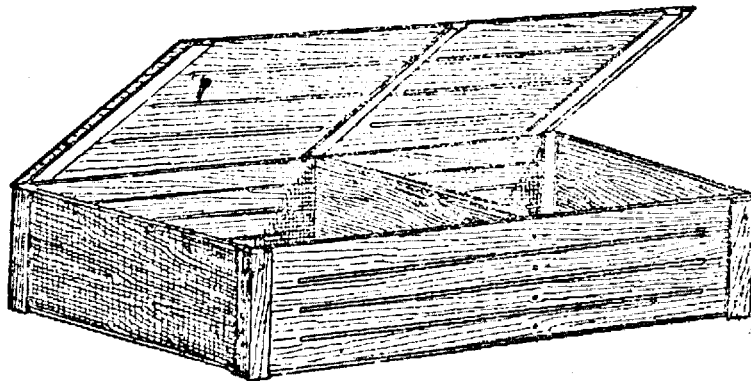
Munk H. és Fiai

gőzfűrész-, parkett-, láda- és hordógyára

Maros-Szlatina, Arad-m.

Ajánlja szőlő és egyéb gyümölcs, szárnyas, stb. szállítására

legujabb szabadalmazott farekeszeit,

melyek sokkal előnyösebben használhatók mint kosarak. — Minden ládikához a szükséges fagyapot ingyen!

Képvisele Arad részére:

2191

SCHÄFFER HENRIK, ARAD.

Arad, Szabadság-tér 21. sz. — Telefon 208.

61—1900.

Hirdetmény.

A kedvezményes boritaladó fizetésére igényt tartó szőlős gazdák ezennel felhivatnak, miszerint a házi fogyasztásra szánt bormennyiségüket az 1892. évi XV. t.-cz.-re való hivatkozással f. évi szeptember hó 15-ig a fogyasztási adófelügyelő-égnél bejelentésük.

Arad, 1900. augusztus hó 17-én.

Varjassy Lajos,
tanácsnok.

Világosi járás főszolgabirójától.

4093—1900. kig. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A Zimánd-Ujfalu-Szt.-Anna-szintyei közlekedési körut f. évi fentartási szükséglete czimén előirányzott munkálatokra nevezetesen:

1. 328 garmad rostált kavics, 340 garmad tört kövek az utvonal 0—1, 7—17, 18—30 km. szakaszán való kiszállítása.

2. 4008 folyó méter árkolásra zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árlejtést hirdetek.

Az említett munkálatok kiírási árát az uti bizottság 9120 korona 80 fillérenyi összegben állapította meg.

Az árlejtés 1900. évi szeptember hó 10-én d. e. 9 órakor Uj-Szt.-Annán a község székházánál fog megtartatni, mely árlejtésre a vállalkozni szándékozókat 5%-os készpénz, vagy óvadékképes értékpapírbeli óvadékkal ellátva, azzal hívom meg, hogy a zárt ajánlatokhoz az óvadéknak Uj-Szt.-Anna község pénztárába történt befizetését igazoló nyugta csatolandó s hogy továbbá az árlejtés egyéb feltételei a vezetésem alatti hivatalnál a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Világos, 1900. évi aug. hó 30-án.

Páris Gábor,

2575

főszolgabíró.